

Kjend Kresten Nord

beat

NR. 21
PRIS KR. 2,25 incl. oms.
1965

JUL
I
ET
★
nye roman
- følg BEATs

MBEatles

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk

Ansvarshavende redaktør: Erik Haest.

I Redaktionen:
Frantz Secher og Jørgen Jensen

Redaktion: BEAT, Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVA 1144.

BEAT
annonceekspedition
Rådhusstræde 3 A
København K.
telefon (01) 119389

STJERNER I FARVER

JAN OG KJELD

Siger man Jan og Kjeld idag ved mange mennesker slet ikke, hvem de er. Nogle husker 2 banjospillende drenge, „som vistnok var fremme for en halv snes år siden.”

Det var Jan og Kjeld faktisk også, men få herhjemme er klar over, at brødrene både lever og optræder i bedste velgående.

Jan og Kjeld blev opdaget ved et amatørshow for mere end ti år siden, og de to banjospillende drenge blev hurtigt populære.

I Danmark blev det dog aldrig det helt store, og når de optræder herhjemme idag sker det ved reklameshows samt i foreninger, men de har især i Tyskland haft enestående karriere og er i dag et af de gode navne der, såvel i øst som i vest. Deres første plade herhjemme var „Tiger Rag/When The Saints Go Marchin' In”, som nok solgtes pænt, men heller ikke mere.

Da de debuterede med deres første tyske indspilning for godt fem år siden, kom der imidlertid fart i sagerne.

Pladen „Banjo Boy” er til dato solgt i mere end 2 1/2 million eksemplarer, hvilket svarer til ca. halvdelen af deres samlede pladesalg på godt seks millioner plader.

I ikke mindre end et halvt år lå den på førstepladsen på samtlige tyske hitlister og på hitlisterne i de tysktalende lande.

Jan og Kjeld spiller stadig banjo, men benytter sig også af en backinggroup, tre el-guitarer og en trommeslager. Insisterer man fra en forenings eller en arrangørs side på akkompagnement af et almindeligt orkester, benytter Jan og Kjeld sig af det.

Om kort tid skal Jan og Kjeld indspille deres plade nr. 200, hvilket sker i Tyskland, og på pladens ene side er en komposition af Kjeld, der her debuterer som komponist.

Dusty Springfield

„Everything Coming Up Dusty” er titlen på Dusty Springfield's (se bagsiden) nyeste LP, men støvet får ikke lov til at lægge sig over hendes raketagtige karriere, som på lidt over et år bragte hende på toppen af den engelske pop.

Hendes første internationale hit var singlen „Wishing And Hoping”, som gik til tops i England, og hun har siden været en fast gæst i Englands top 20.

24 år gammel står Dusty Springfield på sin karrieres højdepunkt, som fornyligt kulminerede i hendes medvirken ved det fornemme Royal Variety Show på London Palladium.

„HELP” — VI DRUKNER I BREVE!

Er I tovlige. BEAT's nye pladeklub BEAT RECORD CLUB er simpelthen blevet ALLE TIDERS STØRSTE SUCCES!!!

Vi har måttet give postbudet kaffe hver dag, siden det seneste nummer af BEAT udkom. Han er helt udslidt, når han kommer op på anden sal til os med den tunge postsæk med indmeldelser.

Vi er meget glade for, at læserne med så overvejende majoritet har gjort den nye grammofonplade-ide til succes.

Når det er sagt, må vi straks give os til at undskylde, at ikke alle indsendere endnu har modtaget medlemskort, medlemsblad, idolfotos, månedens EP og så videre. Det hele kommer i løbet af få dage. Vi har droppet juleferien for hele personalet for at få gjort „rent bord” herinde.

For resten nåede vi at få produceret en endnu mere aktuel „Decembers EP” end den, vi fortalte om i sidste nummer af BEAT.

„Decembers EP”, som alle medlemmer af BEAT RECORD CLUB i disse dage modtager for KUN kr. 6.50 indeholder nemlig følgende seks numre:

Yesterday
It's my Life
Evil Hearted You
Get Off Of My Cloud
1 — 2 — 3.
It's Good News Week

Det er denne måneds medlemsplade i BEAT RECORD CLUB.

For dem, der endnu ikke har interesseret sig for pladeklubben kan vi lige gentage ideen med BEAT RECORD CLUB, ligesom vi gentager indmeldelseskuponen. Alle unge (og for så vidt også ældre, hvis de er popinteresserede) er velkomne i BEAT RECORD CLUB.

Medlemskab i BEAT RECORD CLUB betyder:

— Billige plader (single, EP og LP) „Månedens EP” med 4—6 af dagens top-hits vil f.eks. hver gang koste KUN 6.50 kr., hvilket er mindre end halvdelen af normalprisen i grammofonforretningerne.

— Billige adgangsbilletter til en række danserestauranter.

— Billige billetter til popkoncerter og -shows.

— Billige rejser.

— Billige ferieophold i ind- og udland.

— Gratis deltagelse i klubbens månedlige lodtrækning om grammofonplader, showbilletter, rejser, teenagertøj, båndoptagere, grammofoner o.s.v.

— Gratis stjernefotos af tidens idoler.

— Gratis medlemsblad med de sidste nyheder fra klubben og tekst om tidens toptjerner.

Alt dette får man ved at betale et halvårligt medlemskontingent på 3.00 kr. plus 2.00 kr. i indmeldelsesgebyr.

Lige siden BEAT startede har vi ærgret os over, at der ikke i lighed med andre europæiske lande og USA fandtes en sådan klub for ungdommen. Vi har studeret de udenlandske forbilleder, og når BEAT RECORD CLUB fra i dag er en realitet, og grammofonplader nu kan sælges så fantastisk billigt, som det er tilfældet, skyldes det tre væsentlige kendsgerninger.

— BEAT RECORD CLUB har sikret sig fordelagtige aftaler med forbindelser i ind- og udland.

— BEAT RECORD CLUB er overbevist om at så stort medlemstal, at vi hos vore leverandører kan udnytte den store kvantumsrabat.

— BEAT RECORD CLUB arbejder uden mellemhandlere, hvorved man sparer disses normale avance.

Hvordan bliver man medlem i BEAT RECORD CLUB?

Det kræver et minimum af ulejlighed:

1) Udfyld kuponen på denne side og indsend den til
BEAT RECORD CLUB
Gasværksvej 10 A
København V
2) Indsend indmeldelsesgebyr (2 kr.) plus medlemskontingent for det første halvår (3 kr.), ialt 5 kr. til BEAT RECORD CLUB.

Betalingen kan sendes på to måder:

Enten på postindbetalingskort, som udfyldes på posthus (i landdistrikterne hos postbudet).

Eller på en check. Husk i tilfældet af denne betalingsform at krydse (crosse) checken.

Efter få dage vil indsenderen da modtage:

a. Nummereret medlemskort. Nummeret anvendes ved de mange lodtrækninger om værdifulde præmier, som finder sted hver måned.

b. Medlemsbrevet med detaljerede oplysninger om alt, hvad man opnår af fordele i BEAT RECORD CLUB. Brevet er samtidig kvittering for, at klubben har modtaget indmeldelsesgebyr og kontingent.

c. Medlemsbladet, som tilsendes medlemmerne hver måned og indeholder alle nyheder om „Månedens Plade”, „Månedens Stjerne”, lodtrækninger blandt medlemmerne, hvor og hvornår medlemskortet i den pågældende måned giver gratis adgang eller adgang til nedsat pris samt et indlagt foto af „Månedens Stjerne”.

d. Udvalgslisten, som indeholder en nøjagtig oversigt over, hvilke grammofonplader, ud over „Månedens EP-plade” medlemmerne kan købe til BEAT RECORD CLUB's fordelagtige priser.

Bl.a. kan vi nævne, at en plade med seks Beatles-hits (She loves you/All my loving/Can't buy me love/Twist and Shout/Please, please me/Eight days a week) tilbydes for KUN kr. 8.50.

Ved øjeblikkelig indmeldelse modtager man den ovenfor omtalte „Decembers EP” med „Yesterday” o.s.v.. Ved indmeldelse efter 1. januar modtager man som første plade „Januars EP”. Repertoiret på denne plade foreligger ikke ved redaktionens slutning, men eet er sikkert: Det bliver dagens topnummer.

Venlig hilsen
BEAT og
BEAT RECORD CLUB

Klip til kant

Indmeldelseskupon

Sendes i lukket kuvert til

BEAT RECORD CLUB
Gasværksvej 10 A
København V

Undertegnede indmelder sig hermed i BEAT RECORD CLUB, idet jeg samtidig pr. postindbetalingskort eller check sender indmeldelsesgebyr (to kroner) plus halvårskontingent (tre kroner) i alt kr. 5,- til pladeklubben.

Jeg modtager for det indsendte beløb alle de fordele, som er beskrevet i teksten ovenfor, og jeg er indforstået med, at jeg hver måned i det tilmeldte halve år modtager „Månedens EP”, en grammofonplade med mindst 4 numre, som jeg betaler ved modtagelsen med kr. 6.50.

Ved udløbet af medlemsperioden kan jeg uden betaling af indmeldelsesgebyr, kun mod betaling af kontingent, fortsætte medlemsskabet.

Navn (Skriv med blokbogstaver) .....

Nøjagtig postadresse .....

Egenhændig underskrift

beat record club

VERDENS BEDST

Hver eneste fredag, året rundt, når klokken viser 6.08 aften, sidder millioner af engelske teenagere med øjnene klistret til skærmen for at overvære

Englands populæreste TV-show, „Re-diffusions Ready, Steady, Go“, som i daglig tale aldrig kaldes andet og mere end RSG.

Showet har to år på bagen indenfor engelsk pop-TV og er langt det mest populære.

Selv dansk TV har overvejet at

importere en serie udgaver af RSG, og årsagen til, at det kunne finde nåde, var vel først og fremmest, at RSG ikke bare er den type show, hvor man smækker den ene pigtrådsgruppe på efter den anden.

Chris Andrews, manden bag bl.a. Sandie Shaws mange hits, præsenterer her sin egen hitlistetopper, „Yesterday Man“.

FRANTZ SECHER skriver:

RSG er godt nok et forum, hvor de forskellige solister og grupper, som i BBC's „Pick Of The Pops“, har adgang til at præsentere deres nyeste succesplade, men showet lægger foruden det rent musikalske også vægt på interviews med de optrædende.

Showets konferencier og interviewer Cathy McGowan, er en væsentlig årsag til showets popularitet.

Hun har evnen til at stille spørgsmål på en ny og forfriskende måde, og desuden er hun gået hen og blevet modeskaber for de engelske teenagere, som aldeles omgående kopierer Cathy McGowan's påklædning i showet.

Trods showets enorme popularitet har dets producer, Elken Allan, dog ment, at ændringer nu efter to år måtte til.

Derfor sendtes lige før jul den sidste udsendelse i serien, som den har været kendt fra starten.

Men et show med så stor popularitet kan man selvfølgelig ikke uden videre stryge, og en ny serie præsenteres først i januar.

I øjeblikket ser Elken Allan og Cathy McGowan på forskellige filmatiserede forsøg for at finde frem til formen på det nye show.

At det bliver toppen af poppen er sikkert.

Showets konferencier, Cathy McGowan, er prototypen på den engelske „mod"-pige, men også rockerne, som her Lenny Davidson fra Dave Clark Five, finder hende charmerende.

Klokken er 6,08 fredag aften, og der er netop blændet op for Ready Steady Go

E TV-SHOW

Sangeren, Dave Berry, ses her under en pause i optagelserne til Ready Steady Go, hvor han præsenterede sin seneste hit „This Strange Effect", der skaffede ham vinderpladsen i sangfestivalen i Knokke i Belgien.

↑ Ganske vist er Dave Clark Five efterhånden mere populære i USA end hjemme i England, men hitlisterne viser deres plader alligevel. Her præsenterer Dave Clark Five deres seneste succes „Over and Over".

Der blev rettet en kraftig kritik for religiøs spekulation mod The Yardbirds singlesucces „Evil Hearted You", som her præsenteres i RSG.

BRIAN JONES UD AF Rolling Stones

The Rolling Stones — hvad med 1966?

Et eller andet må der være galt i poptoppen. Der skiftes ustandselig besætning i de engelske topgrupper (De danske er såmænd heller ikke for kønne, hvad den slags angår).

Alvorligst betragter vi uroen i The Rolling Stones. Her tegner alt til, at den verdensberømte gruppe inden længe splittes.

Det har længe været kendt, at Stones er delt i tre lejre: Keith Richard og Mick Jagger

hans. Der bliver kold luft fra begge hold, når han viser sig.

Under USA-turneen for to år siden var Brian syg en måned, og Stones havde dengang succes uden ham.

Under USA-turneen, som netop er afsluttet, var Brian med ved alle koncerter, men kun i begrænset omfang ved pressemøder, på restaurant o.l.

**ERIK
HAAEST**

skriver:

viser sig stort set aldrig sammen med de andre. På samme måde har Bill Wyman og Charlie Watts dannet parti. Udenfor begge „hold“ har Brian Jones længe stået helt alene. Han bryder sig ikke om Stones' selskab, og de bryder sig tilsyneladende heller ikke om

Brian Jones sås derimod overalt i USA sammen med sin nære ven Bob Dylan, og rygterne gik, at Brian ville trække sig ud og danne par med Dylan. Om det bliver løsnin-gen, vides ikke ved redaktionens slutning. Men at bruddet bliver en realitet, er vi desværre overbevist om (— Vi her på BEAT kender jo efterhånden Stones ret godt efter vore besøg hos dem og deres besøg her hos os).

Vi tror, det vil skade Stones, om populære Brian Jones går ud af gruppen. De øvrige Stones mener ikke, det vil skade.

— Se, hvor vi havde succes uden Brian for to år siden, siger de.

— Der er sket meget på de to år, svarer vi.

For tiden er det mere end vanskeligt at skrive medlemmerne i de engelske topgrupper op, uden at besætningen har ændret sig, inden

forlader tasterne på skrivemaskinen. Gruppen Them, som fornyligt gik i oper gendannet, og besætningen ser i et således ud: Val Morrison, sang, Anderson, bas, Billy Harrison, guitar, Elliot, trommer, og Jim Armstrong, trommer.

The Pretty Things, hvis man længere ne med dem i toppen, præsenterer i nyt billede, idet kun tre af de oprindel-lemmer af gruppen er tilbage, nemlig ay, John Stax og Brian Pendleton. Deres gamle trommeslager Viv Prince ud af gruppen og erstattet med Yardrommeslager Allan Skiphev, kaldet an. Guitaristen Dick Taylor ligger al-lyg med en leverlidelse, og det er tvivl-m han igen kommer til at spille med

ingerne i toppen af den engelske pop å ramt The Manfred Mans, hvis ny Pete Burford, efter kun få dage forlod . Han er temporært erstattet med Jack a The Graham Bond Organisation.

ie Shaw har brudt med sin backing-The Paramounts og antaget en ny fi- sgruppe, der hidtil har heddet The cyn Four, men har til formålet ændret hedder nu The Streamliners.

TEDESCO
Sensation

**GUITARFORSTÆRKER
AMP 17**

Som foto. 4 indgange, styrke- og volumenkontrol, indbygget vibrator med hastighedskontrol, udgang til ekstrahøjttaler o. m. m. Usædvanlig kraftig klangeffekt og ren, klar og ulorvrænget gengivelse.

Sensationspris kr. **395,-**
Udbetaling kr. 90,- pr. md. 30,-

Gratis KATALOG sendes gerne —

ALFRED CHRISTENSEN

KUPON

- TEISCO halvmassiv guitar kr. 32
- TEISCO helmassiv guitar kr. 32
- TEISCO helmassiv basguitar kr. 32

Betaling pr. efterkrav:

Navn .....

Stilling .....

Adresse .....

Kuponen kan sendes i aat

Shaws mange hits, præsenterer her sin egen hitlistetopper, „Yester-

Herman og hans Hermits — et 1965-fænomen. Hvad med 1966?

1965 stop — hvad med 1966?

Carsten Grolin skriver om
**MUSIK OG
MUSIKFOLK**

På denne tid af året kaster alle blade med respekt for sig selv et langt og vurderende blik tilbage på de begivenheder, som har gjort 1965 til et skægt, spændende, problemfyldt, positivt eller negativt år.

Det har vi også tænkt os at gøre her. Og måske sniger der sig et par småprofetiske sætninger ind om, hvad vi venter, 1966 vil bringe på den populære musikfront.

1965 var året, da pigtråden blev voksen. For alvor. Året hvor underholdnings-puritanerne opdagede, at der skete noget i popmusikken, der ikke sådan kunne negligeres. At den var blevet fræk, frejdig og intelligent. Når den var bedst, vel at mærke.

Naturligvis var det først og fremmest Beatles, som med usvækket popularitet førte an i denne udvikling. Året 1965 startede med dystre profetier om,

at nu var det sket med dem. Og profeterne fortsatte på om på året ud. Men se om de fik ret. Tværtimod. I 1965 beviste de fire herlige gutter fra Liverpool, at de er andet end en grille. Deres musik voksede sig stærkere — og anderledes. De forstod, at god musik ikke er noget statisk, som kan gøres om og om igen over den samme læst, men noget, der skal udvikle sig, lære og blive bedre. Det første bevis fik vi med den strålende LP „HELP”, det andet med „Rubber Soul” og det tredje fik jeg — og måske også læserne (hvis rygterne om, at HELP kommer op 2. juledag taler sandt) med Beatles’ anden film. Sidst men ikke mindst var John Lennons bøger, hvoraf den ene blev udgivet i 1965, den anden oversat til dansk, med til at etablere pop’ens første revolutionære som dette århundredes mest positive underholdningsfænomen.

1965 var også året, hvor vi opdagede Rolling Stones for alvor. To gange var de her. To besøg som skabte dem gode venner. (Beat er det eneste blad i verden, som har besøgt dem privat).

Men også internationalt var 1965 et afgørende år for „stenene.” Utallige

amerikabesøg gjorde dem til ubestridte ettere i den hårde amerikanske underholdningsbranche.

Årets bedste popmelodi — og en af de bedste popmelodier overhovedet — fik vi fra Rolling Stones. „I can’t get no Satisfaction”, en hård ruller med en vittig og satirisk tekst, hvor der virkelig står noget. Også deres bedste LP, „Out of our heads” er fra i år.

Måske synes 1965 ved første øjekast kun at have været året, hvor „de store” etablerede sig for alvor. Men kigger man nærmere efter opdager man, at der skete mange nye, spændende ting. En hel del halvdårlige grupper, som havde redet højt på den første sensationsbølge gled lige så stille ud — og nye stærke talenter kom i stedet.

Først og fremmest Sonny og Cher, det charmerende amerikanske ægtepar, som med ét slag blev verdensberømte. På deres musik, javel, men også på det, der var grundlaget for musikken: at de holdt af hinanden og andre — og turde vise det for åbent tæppe.

Vi fik Who — omdiskuterede, forkætrede, elskede og forhadte for deres pop-artmusik.

Jeg hører til dem, der synes, at det, Who forsøger på at bringe ind i popmusikken, er fremragende. Og jeg holder på, at „My generation” hører til blandt årets ti bedste plader.

Vi fik Byrds, som via Bob Dylans dejlige Mr. Tambourine Man kom på alverdens hitlister. Deres turné i England var ikke nogen ubetinget succes — først og fremmest fordi de manglede scenerutine — men som grammofongruppe er jeg sikker på, at deres position er usvækket. De er dygtige, erfarne musikere, der har kastet sig over et godt materiale — folkesangen — som de klæder på med det bedste fra beatmusikken.

Fra Byrds til Bob Dylan — det amerikanske folkesangergeni, som egentlig ikke er noget 1965-fænomen for nogle af os, men som er det for de fleste. Om ham er der vist ikke grund til at sige andet, end at han er den største — en folkesangens John Lennon, som vi ikke kan komme uden om.

1965 var også året, hvor Donovan kom vandrende ind fra strandene ved St. Ives og skabte sensation i den engelske musikverden. To LP’er fik vi med ham i år, hvoraf jeg regner den første som hastværk (lastværk), mens den anden, „Fairy Tale”, er overbevisende god. Heller ikke han bliver den døgnflue, som man spæde.

Med disse to kunstnere, Donovan og Dylan plus deres fælles hjerteveninde Joan Baez i spidsen var 1965 også året, hvor folkemusikken for alvor blev opdaget af det store publikum.

Herhjemme begyndte talenter som Cæsar, Stig, Cathryn, Per Dich og Cy og Maia at stikke hovederne frem. Og initiativrige Walther Klæbel åbnede Danmarks første folkemusikrestaurant på grund af luftmangel i den overrendte „Folk Club of Denmark.”

Om folkemusikken så bliver 1966’s tone? Både — og. Jeg tror ikke på folkemusikken som beatmusikkens afløser. Jeg synes heller ikke, den skal være det. Men jeg tror på den som en langsomt glidende strøm med enkelte bølgetoppe. Og jeg regner med, at strømmen bliver ved med at glide. Fordi folkemusikken taler til et bredt publikum.

Hvordan det går beatmusikken i 1966 kan ingen mors sjæl fortælle. Men man kan have sine fornemmelser. Der bliver talt om, at det er ved at være sket. Jeg tror delvis, det er rigtigt. Men også kun delvis. Beat’en har uden sammenligning været den største (og mest intenst dyrkede) populærmusikbølge i dette århundrede, og det vil være helt naturligt, om den begynder at flade ud. På den måde, at ikke hvilkensomhelst samling folk med mod til at sætte sig i gæld for 50.000 kr. til instrumenter kan slå sig op som musikere. Skal vi sige, at 1966 bliver de talentløses dødsår. Og det kommer — kedeligt at skulle sige det — til at gå hårdt ud over de danske orkestre.

Hvad vi så får i stedet? Stadig beatmusik — den bedste. Hvad vi får af andre ting, skal jeg ikke give mig til at spå om. Men jeg tror ikke på en tilbagevenden til før-Beatles-tidens sentimentale strygerpop med sukkerovertræk. Beat’en har sat sine spor, og de vil blive stående.

Og mon så ikke 1966 bliver året, hvor Beatles kommer hertil igen?

The Beatles — hvad med 1966?

Sonny og Cher — et 1965-fænomen. Hvad med 1966?

THE
BLONDE VIRGIN JACK
JEAN HARLOW ... **HARRISON**
WORLD PREMIERE

Datidens idol, Jean Harlow, spillet af Carroll Baker, på vej gennem den sammenstillede mængde ind til verdenspremiere på filmen „The Blonde Virgin“ (Paramount Film).

HARLOW & THE HARLOWS

Det er de særeste chancer, poporkestrene får for at blive kendt. Se nu for eksempel til det danske orkester The Harlows, som de københavnske teenagere kender fra restaurant Jomfruburet, men som ellers har ført en ret upåagtet tilværelse.

De får nu chancen, takket være 30'ernes store, amerikanske sex-symbol JEAN HARLOW. Filmen om hende med Carroll Baker i hovedrollen får julepremiere i Danmark, og takket være navneligheden mellem Jean Harlow og orkestret, spiller orkestret ved filmpremieren. Dermed kan deres lykke muligvis være gjort. I alle fald betyder det, dels at The Harlows får lejlighed

til at præsentere deres kunnen for et større publikum, dels at deres orkester-navn bliver kendt ud over landet. (Noget lignende skete for et andet dansk orkester, da TV begyndte at køre serien „Preston og Søn“, som seerne hver lørdag får præsenteret på skærmen under den amerikanske titel „The Defenders“).

Der er for øvrigt mere forbindelse mellem Harlow-damen og Harlow-musikerne end blot navnet.

Moderen til singleguitaristen i The Harlows, Peder Skovgård, vandt så langt tilbage som i 1934 europamesterskabet i moderne dans. En af præmierne i den forbindelse var en rejse

Herover ses The Harlows. De øvrige billeder på siden stammer fra filmen „Harlow – Hollywoods dronning,“ som nu får danmarkspremiere til pigtrådsakkompagnement.

til Hollywood. Her fik hun lejlighed til at møde forskellige kendte folk, blandt andre den berømte Jean Harlow, som tre år senere døde „under mystiske omstændigheder“ i en alder af 26 år. Mødet med Jean Harlow betød så meget for den senere fru Skovgård, at hun fortalte sin unge søn vidt og bredt om filmdivaen. Han interesserede sig hovedsagelig for navnet, som han fandt velegnet, da han senere startede et orkester.

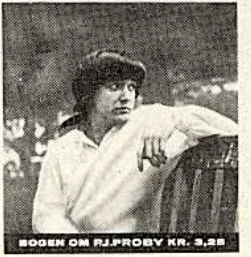
Nu har Harlow-navnet altså givet gruppen chancen.

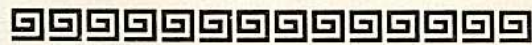
MØD P.J. PROBY

PÅ PRAGTFULDE FOTOS – FØLG HAM OVERALT! LÆS OM HANS PI-GEIDEAL – PROBLEMER OG FREMTID-ØNSKER. MØD HAM –

P.J. PROBY

BOGEN OM P.J. PROBY KR. 3,25

SÅDAN ER

KINKS

BOGEN OM THE KINKS KR. 3,25

HELT NYE FOTOS – INTERVIEWS – OG DERES FANTASTISKE VEJ TIL TOPPEN

THE KINKS

ROLLING STONES

BOGEN

ROLLING STONES

BOGEN OM THE ROLLING STONES KR. 2,75

Endnu er der et lille oplag tilbage af ROLLING STONES-bogen. Ved at indsende beløbet i frimærker får du den nu! BESTIL DEN IDAG!

BESTILLINGS-KUPON

A/S INTERPRESSE, postbox 11, Bagsværd.

..... stk. P.J. PROBY bog à kr. 3,25
 ..... stk. KINKS bog à kr. 3,25
 ..... stk. Rolling Stones à kr. 2,75

Betaling vedlægges i frimærker

navn: .....

adresse: .....

postadresse: .....

..... PETER PIRAT .....

I et af studierne på Radio Syd har alle de mange idoler, som i tidens løb har besøgt piratradioen, skrevet deres autografer. Peter Belli satte også sin, overvåget af „piratprinsessen“ Conny Enhörning, datter af piratdronningen Britt Wadner.

Den sidste måned har bragt Peter Belli højere på poptoppen end nogensinde. To ting har medvirket stærkt til dette:

For det første Englandsturneen, der som omtalt både i BEAT og andre blade blev en formidabel succes med koncerter i Skotland og England, møde med The Beatles, knytning af kontakter i den engelske showbusiness og meget andet værdifuldt.

Peter Belli skrev bl.a. kontrakt med den skotske radio om en ugentlig udsendelse derovre med præsentation af skandinavisk pop.

For det andet Peter Belli og Les Rivals' seneste grammofonplader. Dels live-optagelserne fra koncerten i KB-Hallen, dels den dansksprogede „Helt igennem respektabel“/„Det, du kan li“, som viste de indtil da stadig kritiske kredse, at Peter Belli virkelig er en kunstner af høj karat. Pladen vil utvivlsomt findes på denne måneds hitliste.

Resultaterne kan måles af efterspørgslen efter Peter Belli og Les Rivals fra ind- og udland. Alle vil høre og se dem.

Et af resultaterne er „Bogen om Peter Belli“, som netop er færdigskrevet på bestilling af et forlag.

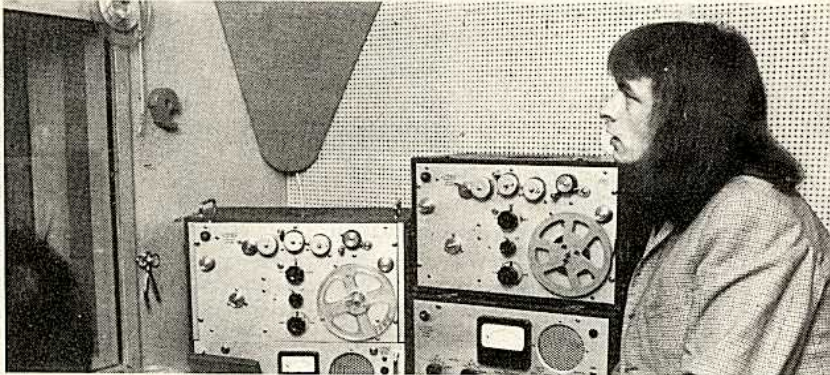
Et andet er den invitation, som kom fra den svenske „piratradio“, Radio Syd, hvis leder Britt Wadner forleden inviterede Peter Belli og BEAT's medarbejder Frantz Secher (samtidig præsident for Peter Bellis fanklub) til et interview i Radio Syds studier i Malmø.

Peter blev interviewet og spillede egne og andres plader. Programmet er udsendt over Radio Syd, men det kommer videre: Interviewet var bestilt af Radio Syds engelske piratkollega „Radio Caroline“, som også ejer „Radio City.“

Man havde hørt om Peter Bellis succesturné i England og ville gerne præsentere den populære dansker i et radioprogram. Denne udsendelse sendes en af de første dage i det nye år.

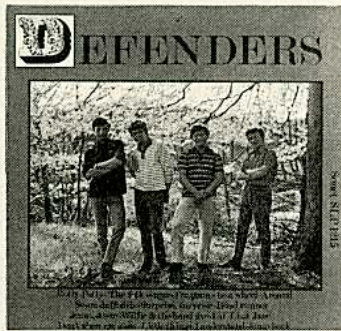
Radio Syd's populære pladevender og speaker Ragnar Landeholm interviewer Peter Belli (herover). På det næste billede lytter Peter Belli til lydbandet, inden det sendes med chaluppen ud på sendeskibet Cheeta II, som ligger i sikkerhed udenfor 3-milegrænsen.

Efter en lang „piratdag“ vender Peter Belli atter næsen hjem mod Danmark.

4 SIKRE ESSER

Defenders

Rolly Polly/ The folksinger/ I'm gonna be a wheel/ Don't show me away/ Little things/ I understand/ Around/ Jenny, Jenny/ Willie & the hand jove/ Jump back/ Lil Liza Jane/ Seven daffodils/ Surprise, surprise/ Road runner
SONET SLP 1215 (Kr. 29,50) stereo (kan også spilles mono)

Cæsar - Teringen er kastet

Nye soldater/ I ungdommens vår/ Verdens uheldigste mand/ Spillemanden/ Halleluja amen/ Jorden i flammer/ Storkespringvandet/ Suliram/ FladeJensen/ To små soldater/ Akse og Marie/ Ser du, ser du
SONET SLP 1216 (Kr. 29,50) stereo (kan også spilles mono)

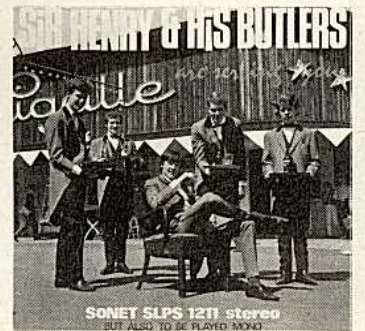

Spotnicks - At home in Gothenburg

In the mood/ I'm coming home/ Space walk/ You can go to him/ Busted/ I'll never get you/ How can you leave me like that/ One has my name/ Big jump/ I'm around/ I'll remember you/ Walk right in
SWE-DISC SWELP S 33 (Kr. 39,50) stereo
SWE-DISC SWELP 33 (Kr. 39,50) mono

Sir Henry & his Butlers are serving you

Times a-getting hard/ You never can tell/ Stupidity/ Heart of stone/ I'm a hog for you/ Something else/ Birds and bees/ The zoo/ Lady, lawdy blues/ Sweet little rock and roller/ Zeep de doo dap/ I'm just a rolling stone/ I can tell/ Sweet and tender romance
SONET SLPS 1211 (Kr. 29,50) stereo (kan også spilles mono)

I.S. Dansk Grammfonopladeforlag, Dortheavej 39, Ta 8505

DE BEDSTE TILBUD i pigtråds- og folkemusikinstrumenter

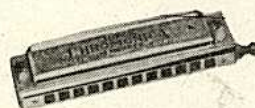
Spanske guitarer
6- og 12-strengede

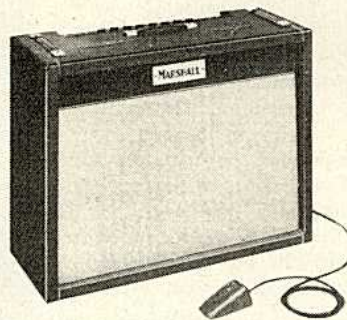
El-guitar

Banjo

Mundharpe

Forstærkere
ekkoanlæg og søjler

Trommer ny specialafdeling

MUSIKHUSET

Jac. Jørgensen

ved E. JACOBSEN

Frederiksborggade 7 - Telf. 111182

**Få succes
med
instrumenter fra**

**Gratis
katalog**

Fine vilkår

INGE og STEN HEGELER

skriver
om

SEXUALPROBLEMER

Nogle af historiens og kunstens største elskovsnavne var meget unge. Da den skønne Helene blev bortført af prins Paris, fordi hun var verdens smukkeste kvinde, var hun 12 år gammel. Dafnis og Cloe var 15 og 13 år, da de elskede hinanden — og da Romeo forelskede sig så hæftigt i sin Julie, at det endte med begges død, var hun 14 år. Vist kan man føle stærkt i en ung alder.

Og de stærke følelser giver stærke oplevelser og mange problemer, som ældre er tilbøjelige til at smile ad. Med urette.

Både ældre og unge må indrømme, at der er to problemer, som ingen af os bør smile ad: Børn i utide — og kønssygdomme.

Børn i utide har vi skrevet om. Vi har nævnt, at den unge mand kan sikre sig nogenlunde med gummii (også kaldet præservativ, condom og „gär-dong“), som kan købes på apoteket, i gummivareforretninger (man kan skrive efter det, hvis man er meget genert) i nogle tobaksforretninger og hos de fleste firsører. Det er i øjeblikket det, som vel er det sikreste og nemmeste middel for unge mennesker, der har et samliv — og som selv ønsker at bestemme, når de vil have børn.

Vi nævnte også den gummiskål (pessaret), som pigen kan sætte op i sin skede. Det er af flere grunde et lidt bedre middel, men nok bedre egnet for det rolige, konstante samliv under nogenlunde boligforhold. Dertil kommer at nogle læger og institutioner forlanger forældrenes tilladelse, hvis pigen er meget ung. Og det er ikke altid at man ønsker at blande forældrene ind i sit følelsesliv netop i den alder, hvor de to generationer står så skarpt over for hinanden.

Forældre aner ikke, hvor mange blide og romantiske og poetiske følelser, deres børn i virkeligheden rummer. De unge er præcis ligeså følsomme som de ældre selv var i sin tid — men forældrene ser kun nogle næsvise, opørske rødder. Præcis ligesom jeres bedsteforældre syntes at jeres forældre var ubehøvede og trodsige for tyve-tredive år siden, men det har de glemt. —

Men midt i den store kærlighed, lidenskaben og de andre storme er det altså vigtigt, at de unge ikke glemmer de to risikable ting, der stadig lurer: børn i utide — og kønssygdomme.

Der findes et par sygdomme, hvis smitstof, hvis bakterier er så sart, at det kun kan overføres fra menneske til menneske når disse er i hel intim kontakt med hinanden. Og ved et samleje eller andet kønsligt forhold er man jo netop i en meget stærk og intim kontakt med et andet menneske. Fnat og fladlus (der viser sig ved en meget stærk kløen i hårene omkring kønsorganerne) hører næsten med blandt kønssygdomme, men det er især gonorré og syfilis, man tænker på, når man taler om kønssygdomme.

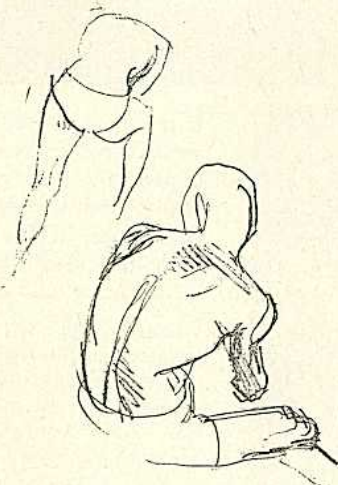
Uvidenhed om disse lidelser har skabt endnu større problemer end sygdomme i sig selv. De fleste bøger om kønslivet, samlivet og kærlighedslivet har lange og indgående beretninger om kønssygdomme. Der kan de fleste unge læse sig til en større viden — og

det bør de også gøre. Her skal blot nævnes nogle få, vigtige råd:

Gå til en læge — eller til en specialklinik for kønssygdomme — hvis du er bange for, at du er blevet smittet med en kønssygdom. Hellere gå en gang for meget end en eneste gang for lidt.

For disse lidelser kan helbredes fuldstændigt, men enkelte af dem kan være farlige at gå med for længe — endda meget farlige. Der er slet ingen grund til at gå og pine sig selv med bekymringer og uvished, når det hele kan klares med at besøge en læge — eller de specielle klinikker, der findes for kønssygdomme.

Hvis man er helt ude af sig selv og ikke aner, hvad man skal gøre, så tag telefon-bogen og ring til en læge (slå op i fagbogen under LÆGER og

find en læge, hvis speciale er hud- og kønssygdomme. Dette speciale kaldes også: Dermato-Venerologi). Ring til ham og spørg, hvad du skal gøre, og hvor du skal gå hen. Tag blyant og papir med, så du kan notere, hvad han eller hun siger til dig.

Det er lægers opgave at hjælpe syge mennesker til at blive raske. De fleste læger vil svare dig tålmodigt og udførligt. Skulle du ramme en, der er utålmodig eller sur over at blive forstyrret, så husk: det er hans fejl — ikke din. Og ring så til en anden læge.

Du kan kalde dig Hans Jensen eller Gyda Petersen i telefonen, det er helt ligegyldigt — det vigtigste er, at du bliver undersøgt og får at vide om du er syg — og dernæst: at du bliver helbredt, hvis du skulle have været så uheldig at blive smittet. —

Hvordan kan man vide, om man er blevet smittet med Gonorré eller syfilis? Gonorré: Hvis man er blevet smittet med Gonorré så viser symptomerne sig i reglen først et par dage efter — eller måske først 5—6—7 dage senere. De første tegn på sygdommen — symptomerne — er som regel en kløende, svidende, måske endda skærende smerte i det rør, der fører tisset, urinen ud til legemets overflade — det rør, der hedder urinrøret.

På samme måde som man bliver snottet, når forkølelsesbakterier angriber næsens slimhinde — på samme måde kan der komme gullig eller grålig materie ud af urinrøret, fordi gonorréens bakterier har angrebet slimhinden i urinrøret.

Symptomerne er ret tydelige hos manden, der nemmere kan betragte det hul, som urinen kommer ud af, mens kvinder tit er lidt mindre opmærksomme på, at der er noget galt. Det kan også være en almindelig, harmløs og uskyldig betændelse. Tænk på det, når du sidder i lægens venteværelse og tror, at alle ved, at du kun er der, fordi du har en kønssygdom. Mange af dem, der bliver undersøgt for kønssygdomme, viser sig heldigvis kun at have en uskyldig betændelse.

Men hvis det er en kønssygdom, så er det vigtigt at den bliver helbredt inden den vandrer længere op i kønsorganerne. Så vi gentager: gå hellere derop et par gange for tit end en gang for lidt! Det er der også andre, der gør.

Gonorré kaldes forresten også dryppert fordi man om morgenen kan finde en dråbe materie i urinrørets åbning.

Hvert år er der i Danmark cirka 5000—10.000, der bliver smittet med gonorré. Det var værre på jeres bedsteforældres tid.

Hvis en gonorré ikke bliver helbredt. Hvis man går med den i meget lang tid, måneder eller halve år, kan der ske varige skader på kønsorganerne og måske kan man ikke få børn den dag, man gerne vil have. Og den dag kommer jo for de fleste af os. Altså: Op til en læge i tide!

Syfilis: er meget sjældnere end gonorré. Der er nu kun 500—1000 tilfælde i Danmark hvert år — så chancen for at få syfilis er altså mindre, men det kan jo være ligegyldigt for den, der er så uheldig at få den. Det er en farligere sygdom end gonorré, fordi den griber endnu mere beskadigende ind, hvis den ikke behandles i tide. Desuden kan syfilis „for-svinde“ i nogen tid — uden at man mærker tegn på sygdommen — for så at dukke op igen. Derfor skal man være opmærksom på tegnene, på symptomerne. Selvfølgelig uden at blive panikslagen eller overrængstelig. Syfilisbakterierne, syfilis-bacillerne trænger ind gennem huden, som regel på penis hos manden eller på skamlæberne hos kvinden — og på det sted, hvor de er trængt ind, dannes der et lille sår, der ikke gør ondt, men føles hårdt.

Det tager som regel et par uger, inden det viser sig, men der kan også gå lidt kortere eller meget længere tid.

Det lille sår har en glat, fast overflade, der ikke ligner andre sår rigtigt, men selvfølgelig kan man også her tage fejl og tro, at man har fået syfilis, mens der er tale om et almindeligt, ufarligt sår.

Desværre er det altså sådan, at viden om kønssygdomme kan gøre nogle bekymrede uden grund. Men hellere det, end den rædsel, som man i gamle dage havde. Vi mindes et tilfælde med en mand, der troede at han havde fået syfilis og som straks meldte sig til fremmedlegionen for at blive slået ihjel hurtigst muligt. Var han gået til lægen i stedet, var han blevet helbredt.

Der findes offentlige klinikker, hvor behandlingen er helt gratis — og der findes altså læger med kønssygdomme som speciale. Enhver sygekasse-læge kan og skal råde jer i enhver retning. Hvis I skulle blive bange for at være blevet smittet. Lad være med at lade jer pine af uvished eller bekymringer. Gå hurtigst muligt til lægen og bliv undersøgt!

— De unge er præcis lige så følsomme som de ældre selv var i sin tid.

Det er klart, at hvis man holder sig helt fra alt kønsligt samliv med andre mennesker — så får man hverken børn eller kønssygdomme. Hvis to mennesker kun holder sig til hinanden — så kan de kun risikere at få børn, men ikke kønssygdomme.

Men i de unge år er følelserne ikke så stabile — og det er vel også meningen at man skal finde frem til den, som man kan leve sammen med. Så for mange unge er der en større chance for kønssygdomme — og uønskede børn.

Det bedste middel mod begge dele er præservativet, gummiet. Men det er desværre ikke noget helt sikkert middel.

Samtlige illustrationer er af Eiler Krag lånt fra Inge og Sten Hegelers „Kærlighedens ABZ“

 Moulin Rouge
RESTAURANT
KL. 20-5
FRI ENTRE

Mellem
Jul og Nytår
**MELVIS
AND
HIS
GENTLEMEN**

Hjørnet af Alekistevej og

Jyllingevej

Fans får nu ofte de løjrligste ideer. Da den engelske topgruppe The Yardbirds indledte deres første Tysklands turne i Frankfurt am Main, insisterede en del piger på, at gruppens medlemmer skulle skrive såvel autografer som Beatlerim, på benene.

Den amerikanske rythm and blues stjerne, Bo Diddley, gjorde en dårlig figur under sin nylige turné i England, hvor han undlod at møde op til såvel koncerter som TV-optræden i flere tilfælde. Honorarerne glemte han dog ikke at udbasunere.

Nu har England haft besøg af den koreanske pige-gruppe „Korean Kittens“.

Pigerne er uden tvivl den mindste popgruppe i verden med en gennemsnitshøjde på knap 140 cm.

De blev opdaget af en kinesisk millionær, som engagerede dem til sin natklub i Singapore.

Derefter fulgte en turne verden rundt med afslutning i London i November, hvor de optrådte på Des O'Connor's TV-show.

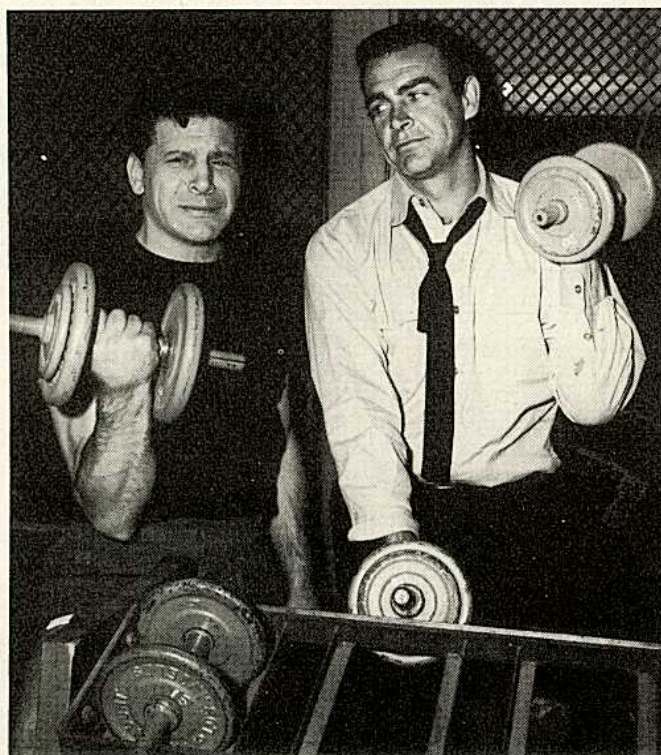

Børge Christiansen, trommeslager i The Lions, har trukket sig tilbage. Efter opfordring fra de andre i gruppen har ex-rival Niels Kjær Mortensen overtaget den tomme stol ved trommerne.

Efter Someones uventede og højst bratte opløsning forsøger indehaverne af rettighederne til navnet trommeslageren Hans Andersen og bassisten Finn Dalhart at danne en ny gruppe.

Hans Mogensen, tidligere singleguitarist hos The Beefeaters, er kommet ind i en gruppe, som kun spiller i weekenderne, hvilket er bedre for hans studier. Den nye gruppe hedder Boom-Boom Brothers et navn, som bassistens storebror, der er psykolog, har fundet frem til. Gruppen sværger som Søren Seirup og Beefeaters til den extreme rythm og blues.

Beefeaters fandt en erstatning på singlen i form af Tom Methling fra The Blackpools. Tom Methling er iøvrigt også en habil guitarist på klassisk og spansk guitar og har bl. a. været solist i folkklubben Greenwich Village.

Sean Connery fik forleden sin sag for under optagelserne i Hollywood af filmen „A Fine Madness“. Den tidligere sværvægter Roland La

„Hang On“ er navnet på „The Official Someones Fan Club“, der har til huse Vesterbrogade 56, Kbhvn. V.

P.J. Proby's næste single er som hans „Somewhere“ fra musicalen West Side Story. Denne, „Maria“ er dog uden Proby's vanlige stemmeakrobatik.

Josephine Baker reddede sig fra tvangsauktionen. Kong Hassan den 2. af Marokko skænkede de nødvendige 44.000 kroner, så hun kunne beholde sit slot Chateau Les Milandes.

Under Rolling Stones USA-turne spillede de bl. a. i New Yorks Musikakademi, hvor man for første gang blev præsenteret for Brian Jones på orgel.

Den amerikanske gruppe Liverpool 5 har indspillet deres version af Manfred Mann's seneste hit „If You Gotta Go, Go Now“.

Selv Jimmy Saville, engelsk top disc jockey, kneb det at holde styr på publikum fornylig, da en shows topattraktion, Walker Brothers, meldte afbud til koncert.

Elvis Presley's seneste single „Tell Me Why“, som er fra 1957, har som B-side „Puppet On A String“ fra filmen „Girl Happy“.

I en ny serie spiller Peter Sellers rollen som den fortrukne Dr. Pratt og ses her i det nussede konsultationsværelse, hvor han ersunket hen i en whiskydøs.

Ganske vist er Liverpool „sound“ udnyttet fuldt ud, men en gruppe, The Clayton Squares, sættes der alligevel på i England som følge af deres meget specielle lyd skabt af de 2 sax'er, der er forgrundsinstrumenter i gruppen.

I Frankrig gik man hårdt til værks overfor unge sofavælgere ved det nyligt overståede præsidentvalg. Overalt på plakatsøjlerne så man en kæmpeplakat med de manende ord „Stem Med Os“, på billedet med den nydelige danske fotomodel Birthe Asser som et ekstra dekorativt plus.

The McCoys, hvis debutplade „Hang On Sloopy“ blev en kæmpesucces i England, kommer til Storbritannien 5. december. De skal optræde i en serie af de mest kendte TV-shows som f. eks. „Ready Steady Goes Live“.

Omkring jul kommer den længe ventede Jazz-LP med Georgie Fame, hvor han ikke bakes af sin sædvanlige gruppe, The Blue Flames, men af et 18 mands orkester.

Londons kendte beatclub, The Marquee, sendte i november sine stjerner på turné England rundt. Blandt de optrædende var Manfred Mann, The Yardbirds og den amerikanske duo Inez Charlie Fox.

Singleguitaristen fra Manfred Mann, Mike Vickers, forlader gruppen i 3 måneder for at skrive filmmusik. Gruppen udvides nu med en trompetist og en tenorsaxofonist.

Ingen har nogensinde set The Dave Clark Five så fornemme som ved Londons Royal Variety Show, der blev overværet af dronning Elisabeth og prins Philip.

Peter Bellis første dansksprogede plade indeholder danske versioner af dels Kinks-melodien „A Well Respected Man”, dels B-siden af Donovans single „Hey Gyp.”

Såvel Lulu som Jonathan King skulle have medvirket i et stort juleshow i New York, men er blevet nægtet arbejdstilladelse.

Svenskernes forgudede sangerinde Lill-Babs, 28, som vi for resten troede var forlovet med tyskeren Peter Krauss, har netop deklareret sin forlovelse med den 20-årige sanger Lars Berghagen. Billedet er taget under forlovelsesfesten, som fandt sted på det fornemme „Berns Salonger” i Stockholm.

Frank Sinatra skal til foråret indspille filmen „The Naked Runner” i England. En del scener vil dog blive optaget andre steder, bl.a. i København.

Ny amerikansk negertrio, The Toys, forsøger at tage konkurrencen op med The Supremes. Deres debuthit, „Lover's Concerto” har allerede skaffet dem en 8 dages turné i England.

25-årige Royd Head, hvis scenoptræden skal mindstærkt om Little Richard's, har fået kæmpesucces med sin debutplade „Treat Her Right.”

Grammofonelskabet Capitol i USA har trukket Beatles-singlen „Boys/Kansas City” tilbage med den begrundelse, at numrene ikke er værdige for Beatles af i dag.

Sonny and Cher tjente sidste år godt 20.000 kroner. Deres indkomst i år ligger over 14 millioner kroner.

Derek Skinner, engelsk trommeslager i den svenske topgruppe The Spotnicks, har forladt gruppen. Hans plads er indtaget af Jimmy Nicol.

Nyligt gav Cliff Richard koncerter i Polens hovedstad Warszawa, og man søger nu at få en turné til Sovjet i stand.

Også dirigenten Henry Mancine medvirker i det særlige Beatles-show, som producer Johnny Hamp præsenterer i december.

Gene Pitney vil sagsøge Sonny and Cher for en halv million dollars, fordi de undlod at opfylde kontrakten for en turné i USA i september.

Så skal vi lige have lidt filmrygter. De siger at pigernes yndling, den franske skuespiller Jean-Paul Belmondo, far til tre og gift med en eller anden, er brændt varm på en af verdens flotteste piger, skuespillerinden Ursula Andress, også gift. Jean-Paul dukker op alle vegne, hvor damen befinder sig, hvilket hun tydeligvis befinder sig godt ved. Her er han dukket op i Dublin, hvor den små Ursula indspiller en film „The Blue Max”.

Billetindtægten fra filmen „My Fair Lady” ligger alene i USA på mere end 200 millioner kroner.

Seertallet et gået tilbage for USA's kendte TV-show „Shondig”. Man har nu engageret Louis Armstrong til at fylde 2 hele programmer med sin gruppe i håb om, at hans nærværelse vil virke stimulerende på seerinteressen.

Joe Banks, lederen af Purple Door Coffee House, har oprettet sin egen booking-central for folkesangere.

Tommy Blom og Danne Larsson fra den svenske topgruppe Tages holdt fornylig et par dages ferie i England, hvor de bl.a. var på udflugt i flyvebåd med The Hollies og The Small Faces.

Direktøren for Hi-Records i Memphis, Bill Black, der engang var kendt som bassist hos Elvis Presley, døde fornyligt i en alder af kun 39 år.

Marianne Faithfull fødte sin søn to måneder for tidligt. Hun var uheldig og faldt ned af en trappe, blev kørt på hospitalet, og to timer senere var Robert Nicholas Durban kommet til verden. Faderen, den 22 år gamle kunstkritiker. John Durban er efter sigende meget venlig i sine anmeldelser for tiden.

„Operation Ringo”, lyder det ofte i telefonen hos den vagthavende på Scotland Yard i London. Årsagen er, at Ringo's villa i det fashionable London-kvarter Montague Square ofte belejres af ventende fans, som ikke blot medbringer transistorradioer, der får lov at gå på fuldt drøn. Ligeledes ringer piger på alle tider dørene ned hos Ringos naboer for at bede dem kalde på idolet. Man var derfor nødsaget til at sætte 12 specialtrænede betjente på den opgave at rykke ud, når Ringos betrængte naboer bad om hjælp til fjernelse af de mest ihædige fans.

Mere rygtesnak: Frank Sinatra skal – vist nok – giftes med en pige på 19 år. Hun hedder Mia Farrow, og den sag har optaget USA's skandaleblade i månedsvis, så vi vil nødig stå tilbage. Her ses hun (tv) ved en velgørenhedsforestilling i New York forleden sammen med May Britt (th), gift med Sammy Davis jr.

John var altid lidt for „frisk“. Han sagde, hvad der faldt ham ind — og kunne folk ikke li' ham, var han, den det mindst vedkom.

Undertiden fandt han på numre, som de fire Beatles endnu idag kan mindes og more sig over. Som dengang, han forårsagede kaos på busstationen i Liverpool . . .

Busstationen hed Penny Lane. John gik derned en aften ved seks-tiden. Det var det tidspunkt, hvor folk var færdige med deres arbejde og skulle hjem. Alle busserne var stopfyldte — men ligesom

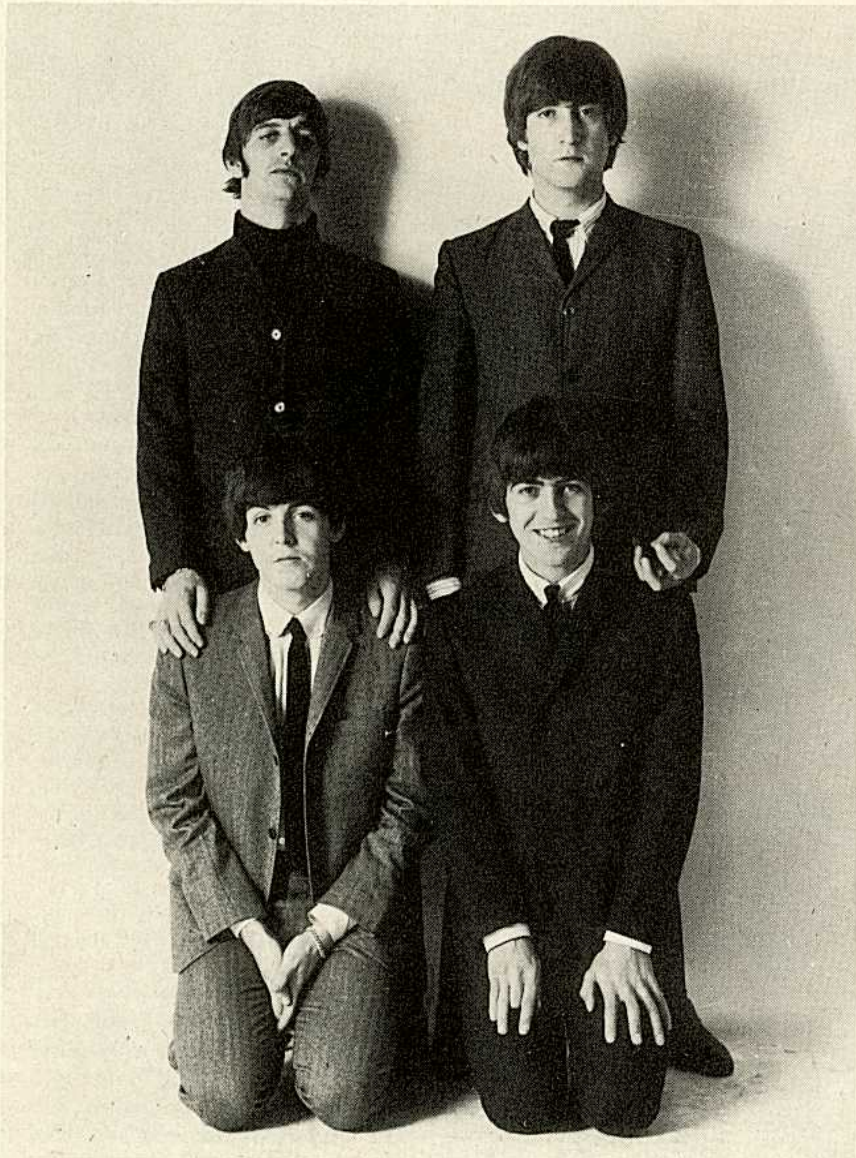
Vor medarbejder har besøgt Liverpool og talt med en masse mennesker, der kendte George, Paul, John og Ringo, da de var små. Her fortæller han om dem. Det er en artikel om Beatles på en helt anden måde, end den, vi hidtil har kendt.

— Ved du hvad? Tegnelæreren hængte mit billede op og så på det. Ikke dårligt, Lennon, sagde han — jeg ved, hvordan du har følt, da du lavede det!

— Jeg flytter herfra, sagde John en aften til sin tante!

— Jaså, sagde hun, ikke meget foruroliget. Dels vidste hun hvor egensindig han var, dels at han var en fattig kunststuderende, som ingen mulighed havde for at skrabe sammen til selv den mindste leje.

John pakkede sine ting. Han skulle sammen med fire kammerater flytte ind i en lejlighed ved Gambia Terrace midt i Liverpool.

Da BEATLES var BOYS

havde svært ved at komme overens med sine lærere. Han var alt for vild og intolerant til at være mønsterelev.

Johns tante Mimi, som tog sig af ham, efter at hans moder var blevet dræbt ved en bilulykke, fortæller gerne om Johns mærkeligste kunstværk.

— Dette skal være færdigt i morgen tidlig, havde han sagt en sen aften, da Mimi var kommet hjem fra biografen, og han sad med en stor kasse foran sig og en pensel i hånden. Han sad med hovedet i hænderne og stirrede frem for sig, han anede ikke hvordan, han skulle begynde. Tanten satte sig med en kop te ved siden af ham og ventede.

Pludselig fik han fart på. Han lagde lærredet på gulvet, åbnede et par dåser farver og hældte indholdet ud på lærredet. Malingen smurte han rundt med begge hænder — rødt og blåt ind i hinanden hele tiden.

— Det var fantastisk, siger Mimi med et smil — John havde — og har — en frygtelig energi, når først han kommer igang.

Efter at have „malet“ med hænderne nogle minutter, for han ud i køkkenet og hentede en pose stødt melis samt et saltkar og en dåse pebber. Alt dette blev under stor inspiration fordelt ud over lærredet . . .

— John, hvad er det dog du gør? Sagde Mimi ængsteligt — Du bliver smidt ud af skolen, hvis du viser dem det dér.

Men John fortsatte uforknytt — Hør her, sagde han, tegnelæreren kan ikke li' mig, og jeg kan ikke li' ham!

Om morgenen forsøgte Mimi at få ham overtalt til at lade være med at tage kunstværket med i skole — men det blev selvfølgelig som den egensindige John selv ville — og hele dagen gik tanten hjemme og var nervøs. Da John kom hjem, sagde han:

de skulle til at starte, råbte John med høj og myndig stemme: — Alle skifter — alle skifter! Disse busser er reserverede, vær venlig at stige ud . . . Ingen havde set, hvem der råbte — så alle skiftede, d.v.s. samtlige bussers passagerer kom til at rende totalt forvirrede omkring på busstationen. John og hans kammerater flygtede med verdens dårligste, men ih, så forgrinte samvittighed!

John var altid uberegnelig. Hans venner kunne aldrig vide, om han holdt skæg, eller han var alvorlig. En aften havde han indbudt nogle venner til sin moders gamle hus i Allerton udenfor Liverpool. Johns bedste ven dengang, Nigel Whally, nu professionel golfspiller og bosat nogle få kilometer fra Johns store villa i Sussex udenfor London, var med.

— Nu skal vi ha' en seance, havde han pludselig sagt!

Alle blev placeret rundt om et stort bord og John slukkede alt lys. Han hentede et spil kort, et par lysstumper og nogle skår fra en glaskugle. Under stor mystik begyndte han sit spil. Gæsterne lagde hånden på hver sit kort og tog den til sig igen, og efter at John havde foretaget yderligere mystiske bevægelser, begyndte kortene at røre på sig og at danne forskellige figurer. Alle gæsterne blev mærkeligt tilmode, men John selv smilede bare.

Nigel fortæller: — Jeg garanterer for, at den dag i dag ved ingen af os,

om vi var udsat for et trick — eller vi var med til en rigtig seance!

George var anderledes end John. Han kom fra en lykkelig om end fattig familie, mens John bare havde sin tante Mimi. Georges forældre havde kun små bekymringer. I dag ler de blot af hans meritter. Som dengang han lå på sygehuset . . .

Han havde været ude at bade ved Inverness, da han pludselig fik så ondt i maven, at han knap nok kunne slæbe sig ind til land. En læge, som tilfældigvis var til stede, beordrede George på sygehus, men eftersom hans far ingen bil havde, måtte man have fat i en ambulance. Den kom, og to uniformerede mænd sprang ud med en bære. Da George så den, rejste han sig op på albuen og sagde: — Den dér får I aldrig mig op på. Og så rejste han sig — og gik hen til ambulancen, fulgt af de to falckmænd med den tomme bære.

På sygehuset fik George ikke salt i maden — og det var han yderst misfornøjet med. En dag mente han maden var for dårlig — hvorfor han kastede den ud gennem vinduet. En oversygeplejerske, som gik forbi nede i gården, fik hele herligheden i hovedet. Men da hun kom op på Georges værelse, „sov“ han. Aldrig har jeg set nogen sove med så bredt et grin på — sagde hun senere til hans forældre.

John holdt af sin tid på Liverpool Institute of Art, selvom han undertiden

Han fik lidt penge og forsvandt med sit habengut i en taxa. Der gik tre uger uden en lyd fra ham. Så pludselig var han tilbage en aften . . .

— Jeg er ved at lave mad, sagde hun, — skal du have lidt med?

Men John ville stadigvæk være selvstændig. Han kunne klare sig uden hendes hundeæde!

Han gik, men næste uge var han der igen.

— Han satte sig i dagligstuen, fortæller Mimi, jeg lavede mad i køkkenet, dejlig steg med champignons. Men jeg skulle ikke have noget af at byde ham noget.

Mimi dækkede til sig selv og begyndte at spise. John sad og kikkede på hende:

— Hva' dølen, kan man ikke engang få en kop te? sagde han.

Han fik te — men han var så sulten, at han ikke kunne drikke den. Så faldt John Lennon, den stolte — for ud i køkkenet og skar en ordentlig luns af stegen. Tanten grinede sig halv fordærvet.

Som aftenen gik blev hun ved med at huske ham på bussen tilbage til byen. Men han havde ikke travlt. Pludselig var det for sent . . .

— Er det OK, hvis jeg ligger her i nat? spurgte han.

Det blev ikke bare denne nat. Som Mimi hele tiden havde vidst, flyttede han tilbage. Han havde fået nok af husleje, madindkøb og skjortevaske.

— Og det med tante Mimi's hundeæde tog han i sig igen!

Engang købte Ringo en bil, en stor, grim og grå Vanguard. Han elskede at køre bil og kunne blive væk hele natten. Når hans mor spurgte, hvor han havde været, sagde han bare: — Ude at køre — og det var sandt!

RINGO STARR

THE ROLLING STONES

— SÅDAN SKAL MIN PIGE VÆRE

SIGER TONY HICKS FRA THE HOLLIES

— De andre skal forlade værelset! skreg Tony Hicks, da vi fangede ham til et interview i B. B. C.s Aeolian Hall Studios. De andre Hollies var så ivrige efter at høre, hvad Tony prøvede på at fortælle, at han ikke kunne få et ord indført. Og det var jo faktisk hans interview.

Da de andre fire var gået, satte Tony sig på en stol, der var mindst 30 cm højere end vores, for at han kunne se „overlegen” ud og tale ... om hans type piger.

— Ja, man tiltrækkes først af udseendet, begyndte han. — Hvis jeg gik på en gade og så nogen, som umiddelbart ville tiltrække sig min opmærksomhed, ville hun højst sandsynligt se ud som Marianne Faithfull. Men udseendet er kun begyndelsen. Den pige, jeg kan lide, skal kunne andet end se godt ud.

Skal jeg beskrive hende? Jeg er en meget vanskelig person. Enten kan jeg lide meget kort hår, eller rigtig lange fletninger. Helt mørkebrunt — næsten sort — men ikke fra en flaske. Alt ved min pige skal være naturligt — slet ingen make-up, hvis hun kan klare det. Hun skal også se sund ud. I kender nok de

piger fra ski-annoncerne? Yea, de ser dejlige ud. Hun skal være temmelig høj, ca. 180, så hun lige er lidt mindre end mig, når jeg har hæle på. (Tony er ca. 183). Slank, men vel-skabt. Ansigtet skal have et „uskyldigt” udtryk, en blanding mellem tiltrækkende og sødt. Det er virkelig forfærdelig svært at beskrive udseendet.

Men som jeg sagde før, udseendet er kun begyndelsen. Hun må gerne se godt ud, men skal have meget mere i sig end lige det. Hun må gerne være stille, af den slags, som ikke behøver at være i rampelyset hele tiden, men som ikke har noget imod at sidde roligt i baggrunden af og til.

Da jeg er i showbis, bliver det en nødvendighed. Nej, jeg vil ikke have, at hun altid skal rende rundt for at se mig spille — jeg kan ikke fordrage folk, som hænger rundt omkring og venter på mig. Der er en ting ved min pige, hun må ikke fnise. Jeg kan ikke tage piger, der fniser. Eller ryger — jeg synes, at det er dødsimpelt. Jeg har aldrig i mit liv røget.

Og endnu en ting. Jeg kan ikke lide piger, der surmuler. Eller piger, som bliver sure, hvis man har givet et løfte og så ikke kan holde det, skønt det ikke er ens egen fejl.

Eller piger, som bliver ved med at snakke om, hvor tiltrækkende en anden fyr er, når hun er sammen med mig.

Åh, du gode, jeg er sørme kommet et stykke på vej, hva'?

Det lyder, som om jeg slet ikke kan lide piger — men det kan jeg i hvert fald. Jeg må hellere fortælle om noget, jeg kan lide ved piger for at udligne, synes I ikke???

Jeg elsker dem alle, selvfølgelig. Piger, som er venlige og forstående, og piger, som får mig til at føle mig 2 m høj.

Ved I, hvad der virkelig tiltrækker mig? En pige, som er halv engelsk og halv noget andet. Halv og halv — de har pragtfulde ansigter. Jeg kan lide piger, der klæder sig enkelt, men smart, brandsmart. Jeg er vild med bluser, der har en slipslignende tingest foran, og jeg ville ønske, de kom på mode igen. Jeg har et billede af min mor med sådan en på, da hun var ung. Det så forfærdelig smart ud. Jeg kan lide sjove støvler og de der små hvide sokker — er det ikke Bobby-sokker? Yea, dem kan jeg lide, og

så det der mod-tøj, jeg ved ikke, hvad det hedder. Sådan en slags kittel.

Jeg ville falde for en pige, som kunne tænke sig at tage med rundt i gamle pubs. Det er en slags hobby, jeg har, det at finde små, gammeldags pubs. Jeg kunne tænke mig, at hun tog med.

Jeg må indrømme, at jeg har en svaghed for sportspiger. Jeg håber på at komme til at lære at stå på ski meget snart. Jeg holder også af at svømme, i havet, ikke på badeanstalter. Og at køre.

På dette tidspunkt fik de andre Hollies, der tålmodigt havde stået udenfor døren med næserne presset mod glasset (og ørerne klemte op til nøglehullet, må vi hellere tilføje), lov til at komme ind, da de skulle til at indspille et radioprogram. Tony gik over for at redde sin guitar fra fire par sko. Et minut senere var han tilbage.

— Jeg kan lide at se piger køre bil! tilstod han, udenfor de andres hørevidde, — især hvis det er en åben sportsvogn. Langt hår, der blæses bagud af vinden og alt det der. Nej, jeg har ikke spor imod, at kvinder kører bil, så længe det ikke er min, de kører i. Det forstår man.

Det er stadig en skam, at vores hjertelige samtale måtte ende her. Vi stemmer for Tony Hicks til hver en tid, selvom vi ikke lige er hans type.

Hvis man idag spørger en svensk teenager, hvilken gruppe, der er festligst at se og høre på, bliver svaret uvægerligt, Lee Kings.

Lee Kings regnes blandt rockerne, og de forskellige mods griner ad dem, men givet er det, at Lee Kings har et af de bedste sceneshows, man længe har set, ligesom deres parodier på forskellige kendte popnavne, f.eks. Mick Jagger, som Olle Nordström tager sig af, og Elvis, som parodieres af Lenne Broberg.

— Man skal kende noget til de folk, man parodierer, siger Olle Nordström. Jeg har set Mick Jagger adskillige gange, bl.a. under vore turneer i Finland, så jeg har haft masser af chancer til at aflure ham teknikken.

Jeg synes Mick virkeligt arbejder med sit show, og så kan jeg lide ham, en forudsætning for en ordentlig parodi.

Lenne har ganske vist aldrig truffet Elvis, hvilket han er ked af, men Elvis har indspillet mange film, og Lenne ser dem alle. På den måde har han lært sig Presley's sceneoptræden:

— Det er egentligt ikke så svært at lave den parodi. Man skal tillægge sig den samme bæven i stemmen og forstørre de bevægelser, Elvis udfører på scenen. Men én hage er der ved det: Man skal have publikum varmet ordentlig op, for det falder i god jord.

Bengt Dalen, kaldet „Bångan” præ-senterer numrene. Han kan den kunst at give en replik den rette snert og at

komme med en giftighed på en charmerende måde. Ingen blandt publikum kan vide sig sikre for hans vid.

Bjarne Möller, gruppens rytme-guitarist, er også med i ordduellerne mellem gruppens medlemmer, og det er ham, der tager sig af sangen i gruppens to eneste svenske sange.

En, der sjældent får adgang til at sige noget på scenen, er trommeslageren Lasse Sandgren, som til gengæld hele tiden sørger for den rytmiske op-dækning for de andre. Lasse er fagmand på trommestikker.

Orkestret „fødtes” på et sygehus i Solna, hvor singleguitaristen Bengt Dalen lå med krampe. Da han i venteværelset så en mand med korporals-tegn ligge og sove, vækkede han ham. Det var Lenne Broberg, som tidligere havde sunget i grupperne Falcons og Adventures.

Lenne sagde „Godmorgen” og spurgte, om Bengt ville med på turne til Finland, hvortil han havde kontrakt, men intet orkester. Lenne mente, at det vel lod sig gøre at finde nogle gutter til en gruppe.

Det lykkedes, og gruppen fik navnet Lee Kings. De tog til Finland, fik så stor succes, at det finske koncert-bureau ville have Lee Kings igen og fik det.

Efter den anden turne vendte Lee Kings lykkelige hjem til Sverige med deres debutplade „Stop The Music” på toppen af de finske hitlister.

Lee Kings drager nu Sverige rundt på turne, og snart ventes deres tredje plads på markedet, ligesom de skal optræde i såvel svensk som finsk TV indenfor de nærmeste måneder.

I november var Lee Kings tilbage

i Finland, hvor de turnerede med Swinging Blue Jeans, som måtte finde sig i at se deres navn med betydeligt mindre typer på plakaterne: For det er Lee Kings, som er toppen i Finland.

ET SKUD I RULLESTENENE

Ved en Fluxus-koncert på Louisiana lod ko-reaneren Nam June Paik sig dyppe i mel og olie og klippede slipset af en publikummer.

Ved en „happening” i Lund blev det kvindelige medium smurt ind i rød maling og båret ud, svøbt i et svensk flag.

Hele tiden ødelægger The Who så mange instrumenter under deres optræden, at detrods kæmpehonorarer alligevel kører med under-skud.

Der skal under alle forhold en god portion tro på sin mission til at føre sig frem så aparte, og man kan vel egentlig ikke sige, at The Who ligger så forfærdelig langt fra såvel fluxus- som happening-proferterne.

Fællesbilledet er det destruktive i deres kunst, om man kan anvende det ord i de forbindelser. Klimaks er altid ødelæggelse af det vante og bestående. Det er oprør mod enhver form for konvention.

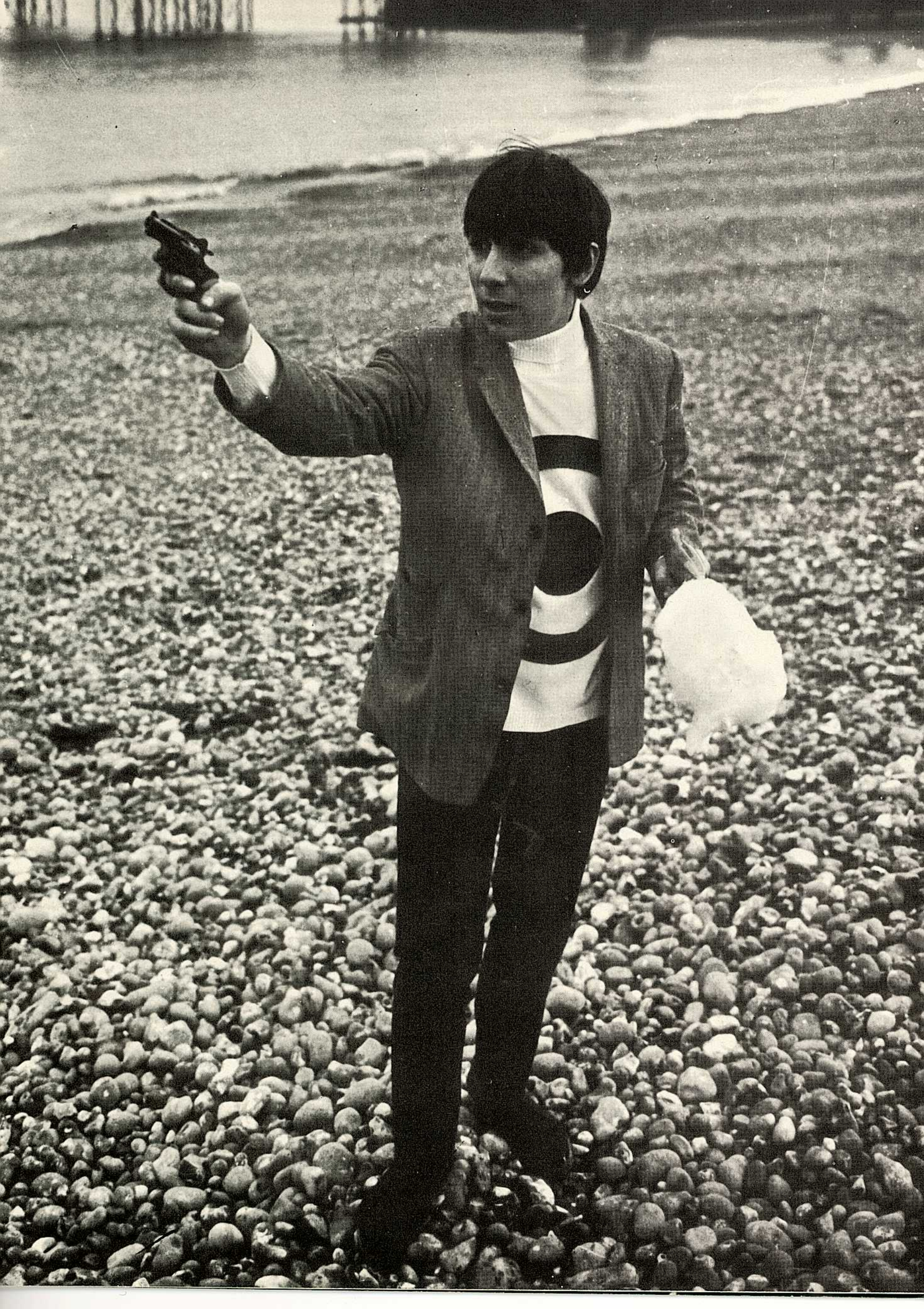
The Who går imod billedet af den velklædte unge mand ved at iføre sig jakker, lavet som det engelske flag. Jakker med færdselsskilte påsyet, selvom det er synd at sige, de tager hensyn til et påsyet „Fuldt Stop”-skilt, for The Who stopper aldrig. De kører videre mod bestandigt mere og mere yderligtgående påklædning, mod større og mere omfattende ødelæggelser af instrumenter, forstærkere og mikrofoner. Deres regning under Danmarksbesøget var „kun” på godt 6000 kroner, men i en samlet spilletid på godt en time, er det jo også helt pænt klaret.

Optøjer under og efter popkoncerter er ganske vist en dagligdags begivenhed efterhånden, men The Who er i den henseende farligere end andre, da deres destruktive livssyn og sceneoptræden stærkt inspirerer en generation af teenagers, som med den største fryd fortsætter de ødelæggelser i salen som The Who

har startet på scenen, fordi de selv har den destruktive kim i sig. The Who's seneste og største hit til dato „My Generation” er netop til-egnet dette publikum.

Så er spørgsmålet blot, om ikke The Who allerede nu er nået så langt ud, at det ikke engang minder om pop, men snarere må betegnes som pip.

SÆR TRIO

THE IMMIGRANTS, som trioen kalder sig, når den er udenfor Amerika, spiller i en blanding af country and western og folkemusik.

De består af en hyggelig dansk-amerikaner Sven Nilsson, 20 år, som taler i en sælsom blanding af molbojysk og amerikansk, samt to fætre, der oprindeligt stammer fra Filipinerne, men ellers er ret meget i tvivl om, hvem de stammer fra.

Willi Guerrero, 21 år, påstår hårdnakket, at han umiddelbart efter fødslen blev foræret bort i julegave. Hvad der herefter skete, husker han ikke meget om, blot at han voksede og voksede og voksede, så han til sidst måtte have specialsyede bukser. Ingen kunne dække hans enorme madbehov, så han blev kok og ansat i Svends forældres tyske restaurant i Los Angeles.

Den gik selvfølgelig kort efter fallit, men forinden havde Willis fætter Sonny Guerrero, 19 år, fået ansættelse som altnuligmand, hvad der ikke stillede restauranten i bedre lys. Sonny's eneste talenter er nemlig at spise og sove! Altså besluttede Svends forældre at vende hovederne tilbage mod det milde og givtige Danmark, hvor de har i sinde

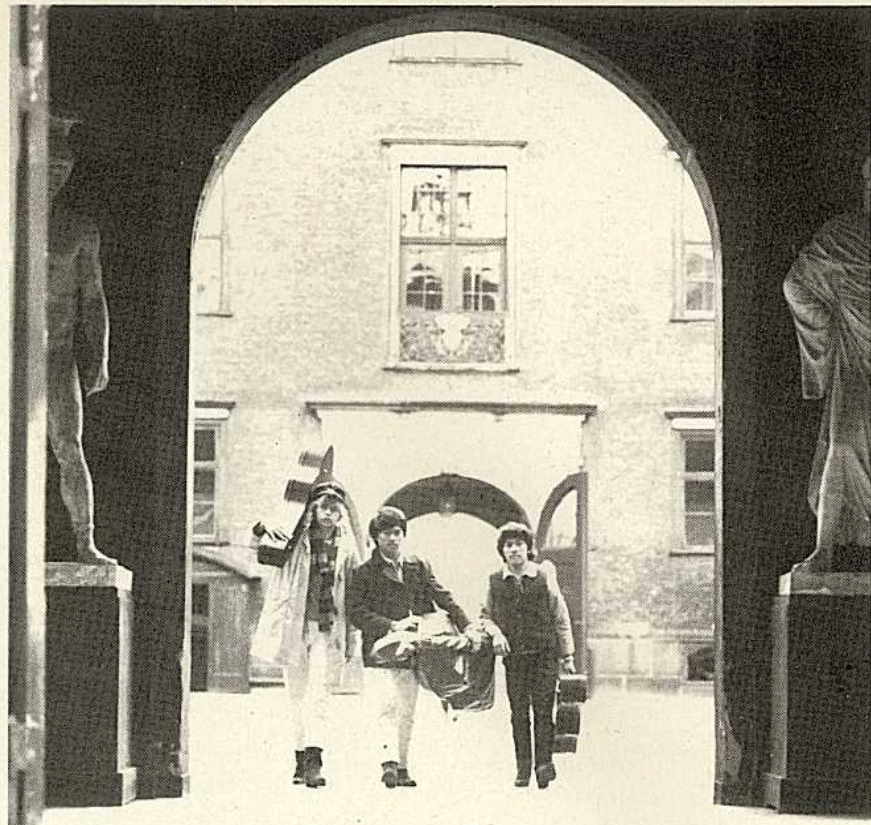
at føre restauranten videre — uden Willis og Sonny's hjælp.

Sven, der heller aldrig har været sine forældre til særlig stor støtte, fandt, at han ligeså godt kunne slå sig sammen med de andre mislykkede individer, og de begyndte at spille og synge sammen.

Tro det, hvem der vil — de gør det faktisk udmærket! For 4 måneder siden forlod de — til al folkets lettelse — USA og drog på en uforglemmelig turné op gennem hele Europa og nåede i slutningen af september til Danmark. De er åbenbart i besiddelse af både selvtillid og frækhed. I hvert fald spankulerede de lige lukket ind i Metronomes studier og fortalte begejstret indspilningschefen, at de faktisk var talenterne, der skulle gøre selskabet verdensberømt.

Man skreg af grin, men da man så, hvordan Immigrants tog det, syntes man, det var synd og indspillede ugen efter en LP med trioen.

Siden har de spillet ved koncerter med Swinging Blue Jeans, hvor Immigrants huggede den store succes, og de har medvirket i radioens „Fredagsklub“.

De er søde, sjove og sære. Således elsker Sven at lege „Den lille postmester.“ Spørger man ham, om han ikke også spiller ludo, lyder det troskyldigt: „Det har jeg da ikke tid til. Der kommer alt for meget post ind.“ De

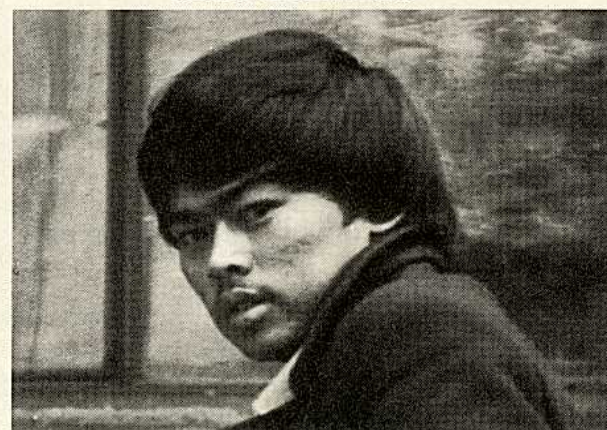
synger og spiller i hvert fald mægtig godt, og det er vist også det eneste, de tager helt alvorligt.

Vor pladeanmelder, Jørgen Jensen, er totalt faldet for deres sang og musik.

SVEN NIELSSON

SONNY GUERRERO

WILLI GUERRERO

GERRY and THE PACEMAKERS: Walk Hand in Hand/Dreams (Columbia)
„Walk Hand in Hand“ bliver sunget godt af Gerry, men baggrundskoret dækker og ødelægger meget af hans stemme.

The DAVE CLARK FIVE: Over and Over/I'll be Yours. (Columbia)
Det er som at høre dem for et år siden, hvor de var på deres højeste. „Over and Over“ er en kvik og iørefaldende melodi, som sikkert vil få en stor chance for at nå højt på hitlisterne.

THE STRANGELOVES: Cara-Lin/Roll on Mississippi (Metronome)
To knaldhårde melodier. „Cara-Lin“ er den bedste. „Mississippi“ minder mig om 4—5 gamle „rock-numre“ spillet på én gang.

BJØRN TIDMAND: Tårer/Til (Odeon)
Jeg kan desværre ikke klage over hans røst eller sprog, men jeg vil nu lade pigerne om at lytte til hans plader. „Where Do

CHER: Where Do You Go/See See Rider (Liberty)
„Where Do You Go“ er ikke den bedste, jeg har hørt med hende. Jeg foretrækker at høre hende sammen med Sonny.

SKANDINAVIAN FOUR: Se op, stil højt/Drømme (Columbia)
„Luk op, spil højt“, undskyld jeg ændrer titlen. Melodi og sang upåklagelig.

SAM THE SHAM: Ring Dang Doo/Don't try it (MGM)
Dengang han indspillede „Wooly Bolly“ kunne han godt til orientering have sluttet pladen sådan: „fortsættelse følger på de næste plader.“ Ring Dang Doo lyder som en let forandret fortsættelse. „Don't try it“ er kedelig og ikke særlig moderne.

GITTE: Vi skynder os langsomt/Ka' du ha' det (HMV)
Når jeg skal høre popplader sunget på dansk, er Gitte sikkert den eneste sangerinde, der kan gøre det godt. Hendes stemme og sprog er helt perfekt. Melodierne friske og morsomme.

GARY LEWIS: Everybody Loves a Clown/Times Stand Still (Liberty)
Numrene har ét tilfælde: de er dødkedelige.

JOHAN LIND: Yesterday Man/Everyday (Beat Record)
Jeg foretrækker originalversionen af „Yesterday Man.“ Det hurtige tempo får den til at lyde som en helt anden melodi. At det er en dansk sanger,

RILLE-RACE
JØRGEN JENSEN skriver om de nye plader

der synger, tror jeg næppe nogen kan høre.

SONNY and CHER: Just YOU/Sing C'est La Vie

Hvor er det dejligt at høre dem synge sammen. „Just you“ er en skøn melodi, hvor man tydeligt kan høre deres gode stemmer.

PETER BELLI et LES RIVALS: Helt igennem respektabel/Det, du ka' li (Triola)

Jeg tror nok, at mange trak på smilebåndet, jeg selv iberegnet, da man hørte, at Peter Belli skulle synge på dansk, men jeg tror nu, at man i stedet kommer til at slide på pick-up'en, når man hører den. Den er mere end „helt igennem respektabel.“ Peter Belli skulle efter min mening kunne blive den største revy-sanger herhjemme siden Carl Alstrup, hvis han fortsatte i den genre. For ikke at glemme Les Rivals. Degør

også deres til, at pladen er helt på toppen.

PETER BELLI et LES RIVALS: Game og Love/Gipsy Woman (Triola)
Sang og musik bliver delvis ødelagt af den megen baggrundsstøj. Melodierne er gode, men måske et par måneder for sent på markedet.

THE LIONS: You Don't Love Me/That's How Strong My Love Is (Triola)

To gode beat-numre. „That's How Strong My Love Is“ vil jeg fremhæve som den bedste, og hvor man virkelig kan høre sangeren i sit es. Pladeforsiden er Peter Bundgårds — den, han lavede til BEAT's konkurrence.

SANDIE SHAW: „Message Understood/Don't you count on it. (PYE)
„Don't you count on it“ hvis nogen siger hun kan synge. Arrangementet ville have kommet til sin ret med en sangerinde.

JULE-FILM-POP

Sådan skal vi se Rolling Stones (herover) og Beach Boys (tv) i årets mest spændende pop-film-parade med premiere 2. juledag.

2. juledag er årets største film-premieredag. Når man i år er forfærdelig træt af at se på nisser og gran, folder biograferne sig ud endnu mere tillokkende end nogensinde før.

Der er premiere på alle de store film vi i månedsvis har ventet på. I år kan man tage på eventyr med bl.a. Rolling Stones, James Bond, Jean-Paul Belmonde, John Wayne og Ursula Andress.

Rolling Stones på film, lyder måske som den mest spændende julepremiere. Med titlen „Årets Top-Pop-Parade” skal vi foruden „stenene” se The Beach Boys, Gerry and The Pacemakers, Chuck Berry, The Supremes, James Brown, Jan And Dean og flere andre. Det er ikke nogen egentlig handlingsfilm men en præsentation af de populære beat-grupper. Her vil være rig lejlighed til at møde nogen af de store amerikanske grupper vi har hørt så meget til, men aldrig set.

Ikke mindre spændende bliver gensynet med agent 007. For fjerde gang skal vi se Sean Connery som James Bond.

Denne gang i kamp med

sin værste fjende „Specter” som har frastjålet atombombelager fra USA. Filmen hedder på dansk „Agent 007 i ilden”, og skulle bl.a. hvad angår teknisk opfindsomhed overgå alt hvad vi endnu har set. James Bond har til denne lejlighed fået en jetdrevet motorbåd og en motorcykel, hvis tekniske udstyr ikke står tilbage for hans berømte bil. Meget af filmen foregår under vandet, hvor der opstår en regulær kamp mellem Spec-

ters frømand og de amerikanske undervandstropper. Bond bliver her indviklet i sin første undervandskærlighed, som sker sammen med den dejlige franske skuespillerinde Claudine Auger. Optagelserne til „Agent 007 i ilden” har været forbundet med uhyre tekniske vanskeligheder, især undervandsafsnittet har voldt filmselskabet kvaler. På en god dag kunne de allerhøjest indspille 2 minutter af

Ole John skriver om

FILM & FILMFOLK

filmen foregår under vandet.

„Ih, du store kineser” hedder den nye franske film med Jean-Paul Belmonde og Ursula Andress i hovedrollerne. Det er en film i stil med „Orlov i Rio”, men skulle efter sigende overstråle denne i form af flothed, humør og tempo. Belmondo spiller en mængemillionær, der er træt af livet, indtil han i Hong Kong møder strip-tease-danserin-

Det meste af „Ih, du store kineser” foregår i Kina, hvor Belmondo indvikles i utallige affærer. Her er han sammen med Ursula Andress.

James Bond og Claudine Auger efter den store undervandskamp mod den farlige „Specter-gruppe”. Parret oplevede også her filmhistoriens første undervandskærlighed.

den Ursula Andress. Så får han andet at tænke på og blir i løbet af nul komma fem indviklet i alle tænkelige farer. Over hustage, ned fra flyvemaskiner for til sidst at ende sejlene på en ligkiste i oceanet sammen med skønheden.

Sidste nyt om DM: FRISTEN FORLÆNGET!

„Danmarksmesterskabet i Popmusik 1966” tegner til at blive den helt store succes.

BEAT og HIT, som i år arrangerer konkurrencen i fællesskab, har allerede modtaget en stor stak tilmeldelser fra hele landet.

Det har imidlertid knebet gevaldigt for orkestrene at få indspillet bånd, og mange har derfor meddelt os, at de måtte opgive at få indmeldelsen ind i rette tid.

Vi har taget disse problemer til efterretning, hvorfor to væsentlige ting i forbindelse med DM laves om:

1. Fristen for tilmelding forlænges, således at københavnske orkestre først skal være tilmeldt 31. december kl. 12. Den dag skal orkestret tilmelding ligge hos BEAT eller HIT.

Sidste frist for alle andre 5. januar. 2: Bestemmelsen om indsendelse af 6 båndindspilninger stryges.

Alle danske poporkestre kan således deltage i konkurrencen.

HUSK at skrive orkesternavn, orkesterbesætning samt adresse OG TELEFONNUMMER på orkesterlederen på indmeldelsen, som adresseres til: BEAT, Gasværksvej 10A, København V. eller til HIT, Frederiksbergallé 102, København V.

Kuverten med tilmeldelsen nærkes „DM 1966”.

Nærmere meddelelser vil derefter tilgå orkestrene.

Lokalmesterskaberne afvikles således:

Københavnsmesterskabet 3.-5. januar i HIT HOUSE med finale den 10. januar.

Jyllandsmesterskabet

a. For orkestre bosiddende nord for linien Århus-Ringkøbing: Lørdag 15. januar på forsamlingsbygningen „Jylland” i Randers.

b. For orkestre syd for denne linie: Søndag 16. januar på Fredericia Teater.

Sjællands- og L-F-mesterskabet: Søndag 30. januar på Hotel Casino i Ringsted i samarbejde med Club Hot Circle i Ringsted.

Fynsmesterskabet: Lørdag 12. februar i Fyns Forum, Odense.

Finalen om „Danmarksmesterskabet i popmusik 1966” afvikles ved et stort show i KB Hallen i København lørdag 26. februar.

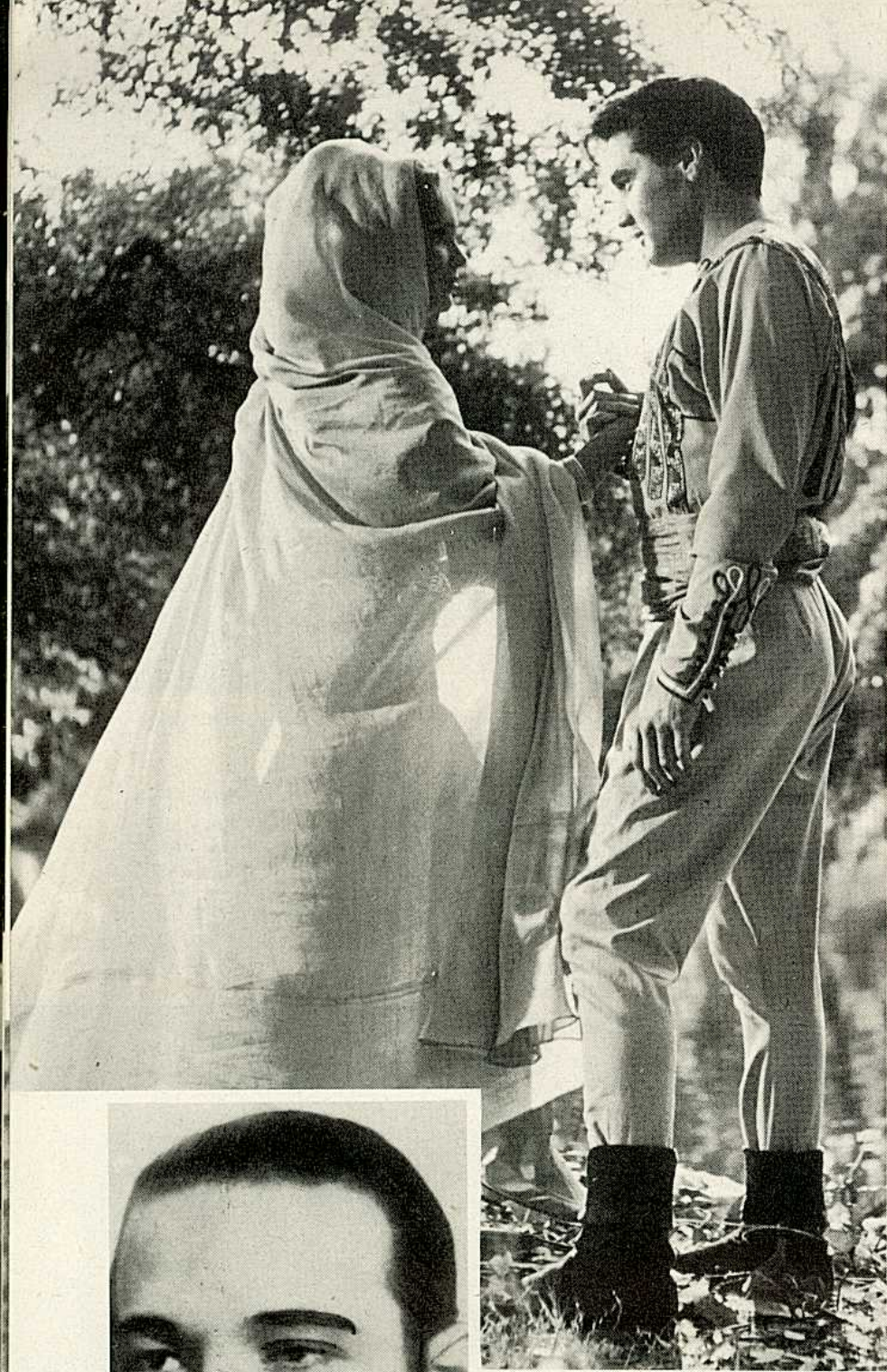
Ved alle de lokale konkurrencer såvel som ved finalen deltager som solistorkester The Hitmakers og som soligt folkesangeren „Cæsar”.

Der er meget, meget flotte præmier til danmarksmesteren, men også ved de lokale konkurrencer er der udsat fine præmier i form af kontanter, instrumenter og lignende.

For dem, der endnu ikke er blevet tilmeldt: Skynd jer, skynd jer, skynd jer!

For dem, der har tilmeldt sig: Velkommen og på gensyn. Der kommer nærmere nyt om konkurrencen med brev en af de første dage.

Venlig hilsen
HIT og BEAT

ELVIS PRESLEY SOM SHEIK I

„HAREM HOLLIDAY“

Spændende kærlighedsroman

Mange BEAT-læsere har i tidens løb fremsat ønsker om en fortsat spændingsroman i bladet. Vi har som et forsøg købt denne spændende roman om en ung københavnerinde, som vælger at gøre karriere i Englands filmverden frem for at blive hos sin ven i København.

Vi har haft et par af vore kammerater til at læse første afsnit. De sidder og hopper for at få lov at læse videre. Det har vi taget som et godt tegn på, at vi har bedømt rigtigt m.h.t. dens spændingshandling.

Romanen fortsætter i de næste numre af BEAT.

To modstridende følelser fyldte Juliets bryst, da hun sad i flyvemaskinen på vej til London — en sejrbevidst stolthed over, at hun nu endelig var på vej mod sit mål og den karriere, hun havde drømt om, og en sviende længsel efter Jan.

Hun vidste, at hun havde gjort ham ondt. Hun kendte hans kærlighed og vidste, at ingen mand kunne elske hende højere, end han gjorde; men samtidigt afskyede hun med hele sit selvstændige sind tanken om, at han prøvede at beherske hende og vinde ejendomsret over hende. Alt, hvad der var af trods i hendes hjerte, gjorde oprør mod dette, men samtidigt vidste hun alligevel inderst inde, at hun elskede ham. Ingen havde som han formået at røre ved hendes kvindelighed, og hun længtes af hele sit hjerte efter at blive hans hustru, være sammen med ham dag og nat og tilhøre ham ...

Men som hun sad der i flyvemaskinens mangelige sæde og hørte Robert Ames' indsmigrende ord om den succes, han var sikker på, at hun ville få, fyldtes hendes hjerte alligevel af en barnlig stolthed over at hun, Juliet Lind, var blevet opdaget og regnedes for en af de store begavelser af en mand, der var så velkendt inden for filmsverdenen. Jeg skal vise Jan, hvad jeg duer til tænkte hun. En skønne dag vil han opdage, at jeg har talent; et ganske selvstændigt talent. Han skal komme til at bede om tilgivelse for de ord, han sagde! Og nu ... Ja, nu bør jeg overhovedet ikke tænke på ham; jeg må ikke tænke på ham ... jeg må kun koncentrere mig om det ene, at få det bedst mulige ud af den vidunderlige chance, jeg her har fået ...

Hun lagde mærke til, at Robert Ames, som sad ved siden af hende og studerede hende, medens hun der sad hensunken i sine egne tanker, og hun sendte ham hurtigt et af sine glade, sorgløse, ungdommelige smil. Der var noget ved denne mand, der frastodte hende; noget ved den brutale mund og de iskolde, beregnende øjne, der næsten skræmte hende. Hun havde af venner og bekendte inden for films- og teaterkredse hørt, at han var hård og hensynsløs; men også at enhver ung, fremadstræbende skuespillerinde måtte anse det for en stor ære at blive opdaget af denne mand. Den skuespiller — eller for den sags skyld skuespillerinde — som Robert Ames tog sig af, var næsten sikker på at gøre en strålende karriere.

Han gengældte hendes smil og sagde: — Er De egentlig klar over, miss Lind, at det flere gange har slået mig, hvor De ligner vor Isabel Brent ... Ja, det er ikke blot udseendet, jeg mener, De har også noget af hendes udstråling. Det er en af grundene til, at jeg tror, en ung, lovende skuespillerinde, som De, kan komme langt ...

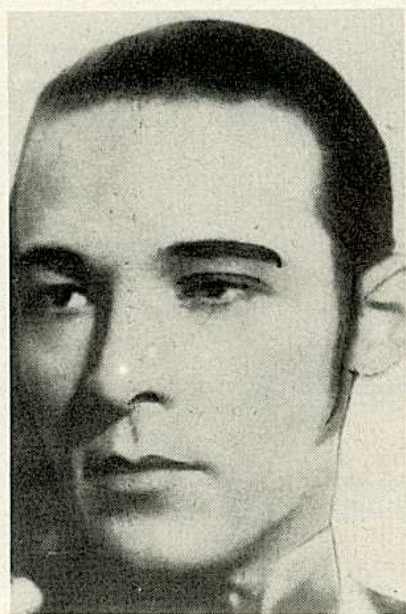
Juliet rødmede af glæde. Isabel Brent havde altid stået for hende som det store, uopnåelige ideal; den store, berømte skuespillerinde, som hun havde set i en hel serie af uforglemmelige film. Og at høre af den store Robert Ames' mund, at hun lignede hende, var som at få en fantastisk drøm opfyldt.

— Det er noget, som jeg end ikke tør håbe på at gøre! svarede hun genert og på samme tid lykkelig. Men fortæl mig en gang, mr. Ames; hvad er det for en rolle, De har til tænkt mig!

— En glimrende rolle! svarede han drillende. En rolle, som De vil have al mulig grund til at blive tilfreds med — og en virkelig chance for Dem selv. For resten har jeg glemt at fortælle noget andet, som jeg håber, De vil synes er hyggeligt. Jeg talte med Isabel Brent i telefonen i forgårs, og da nævnte jeg rent tilfældigt, at jeg i Danmark havde fundet en ung skuespillerinde, som ligner hende. Hun vil gerne møde Dem. Så snart vi ankommer til London tager vi ud til hendes villa i Windsor og spiser frokost ...

Genopliver myten om vore forældres filmhelt nr. 1, VALENTINO

Elvis Presleys næste film bliver en slags genopliven af vore forældres store filmhelt fra stumfilmstiden RUDOLPH VALENTINO, der ligesom Elvis nedlagde skønne kvinder på stribe, dog besværet ved, at talefilmen endnu ikke var opfundet, så han ikke kunne kvæde dem skønne sange i deres små øren.

Den skade vil vor Elvis nu gøre god. Filmen „Harem Holliday“ er bygget over de gamle Valentino-motiver. Instruktøren er den samme, som iscenesatte „Kissin' Cousins“, Gene Nelson. I filmen er en af hjerterdamerne Mary Ann Mobley, tidligere „Miss USA“. Hende lægger mr. Presley an på herover.

I filmen har Elvis rollen som amerikansk turist, som uforskyldt (det er klart) bliver indblandet i et lille fyrstedømmes indre stridigheder mellem de konkurrerende sheikfamilier.

Elvis får lejlighed til at øve sine manddomsbedrifter i form af skønsang, slagsmål og selvforsvar.

Billederne er alle fra filmen. Til sammenligning er dog også medtaget et lille billede af filmens store forbillede Rudolph Valentino.

Juliet så på ham med strålende øjne. Ja, det hele begyndte mere og mere at minde om et eventyr. Kunne dette virkelig være sandt? Kunne dette være rigtigt, at hun om blot et par timer skulle mødes med den berømte Isabel Brent, og at hun var blevet inviteret ud til frokost hos hende? Og uvilkårligt tænkte hun: Ja, der kan du selv se, Jan — du tror, at Juliet Lind blot er et ganske almindeligt pige barn; en ung kvinde, som burde være lykkelig over at få lov til at lave mad til dig og stoppe dine strømper ... Men du skal få andet at se!

Hun kastede et blik ud gennem det lille vindue og så det endeløse, solgtrende hav under sig, og det var ikke blot B.O.A.C.'s store, solvfarvede Viscount Jet, der bar hende mod målet; det var selve skæbnen og håbet, der på sine stærke vinger bar hende frem mod det, hun hele sit liv havde drømt om ...

London modtog dem med et solgtrende sommersmil, og da de i en taxa passerede Piccadilly Circus, opfangede Juliet et glimt af Eros-statuen på toppen af sit monument og omgivet af blomstersælgersker, og ind gennem bilens vindue strømmede en berusende duft af violer og liljekonvaller, der næsten tog vejret fra hende. Juliet havde været i London et par gange før, og hun var takket være sin irskfødte bedstemor på modrenes side i stand til at tale flydende engelsk. Jo, hun elskede den gamle, ærværdige, engelske hovedstad ved Themsens snoede løb; byen med de mange, grønne parker.

Hotellet, hvortil Robert Ames førte hende, var stort og prangende. Det lå i Oxford Street, og Juliet, som hjemmefra var vant til langt beskednere forhold, fik ligefrem hjertebanken, da hun så det luksuriøse værelse, der var reserveret til hende. Da deres bagage var blevet bragt op, sagde Robert Ames:

— Ja, kære miss Lind, jeg håber, De vil komme til at trives her ...

Juliet smilte mod ham med glædesstrålende øjne; men på ny fik hun denne mærkelige fornemmelse af, at denne mand kunne være både farlig og hensynsløs, og at han var hård og kold bag denne maske af tilsyneladende venlighed.

— Dette er jo vidunderligt! sagde hun. Og det er alt for flot og fornemt til mig ...

— Intet kan være for flot til en kommende storsjerne! svarede han smilende. Men nu må vi afsted, hvis vi skal ud til Isabel Brent.

Hans blik hvilede på Juliets ansigt, og der var noget i det, som forbavsede hende. Det

Jan bestilte omgående flybillet til London. Han MÅTTE nå Juliet.

var, som om de kolde, grå øjne formelig disskrerede hendes træk og analyserede dem et efter et, medens han kneb læberne sammen til en fast, beregnende streg.

— Det er virkelig fantastisk! mumlede han. Hvor De dog ligner Isabel ... Der skulle faktisk kun ganske minimale forandringer til, for at De skulle blive en fuldstændig kopi af hende ...

Juliet rødmede svagt, og af en eller anden grund, følte hun sig ikke sikker på, at hans ord ligefrem var nogen kompliment.

— Men jeg vil ikke være nogen kopi, svarede hun. Jeg vil være mig selv, mr. Ames ... Han lo.

— De er vist den første, unge skuespillerinde, som ikke ville være parat til at give hvad som helst for at blive en ny Isabel Brent! sagde han. Men nu må vi se at komme afsted. Miss Brent holder ikke af at vente ...

Juliet fik på ny hjertebanken. Da Robert Ames en halv time senere standsede bilen uden for den store, pragtfulde villa nogle kilometer uden for London, hvor den verdensberømte stjerne boede. Ja, alt havde været som en drøm på denne pragtfulde sommerdag, og det var næsten utroligt, at hun om blot et par minutter skulle stå ansigt til ansigt med den store skuespillerinde, hvis udsøgte skuespillerkunst hun havde beundret så tit. Hun følte det, som var det porten til et nyt og afgørende kapitel i hendes liv, der her åbnedes for hende, da hun trådte ind i hallen sammen med Robert Ames.

Juliet så sig om med store, forundrede øjne. Nok havde hun vidst, at Isabel Brent var rig, men magen til pragt havde hun aldrig før set — end ikke på film. En høj, bleg hushovmester med et par mørke, stikkende øjne tog imod dem.

Miss Brent venter herskabet i biblioteket ...

Han gik tværs over hallens gulv, og Juliet gjorde en bevægelse for at følge ham, men netop i dette øjeblik lagde Robert Ames sin hånd på hendes arm og hviskede dæmpet:

— Lige et øjeblik, miss Lind. Der er en ting, jeg må sige først. De må være forberedt på et lille chok, når De møder Isabel Brent. Jeg håber, De kan beherske Dem og især Deres følelser ved det. De nu får at se ...

— Men hvorfor? hviskede hun.

Robert Ames så blot på hende med sine kolde øjne, og hun følte det pludseligt, som stirrede hun lige ind i øjnene på en slange.

— De skal få det hele at vide om et øjeblik! sagde han roligt. Og så, vil De også få at vide, hvorfor De er her ...

Juliet så uforstående på ham. Hun åbnede munden for at sige noget; men han rystede ganske svagt på hovedet, tog hendes arm og førte hende over mod den høje, rigt udskårne

dør ind til biblioteket, hvor hushovmesteren stod og ventede.

Uden at Juliet selv rigtigt vidste hvorfor eller kunne forklare det nærmere, følte hun sig grebet af en uforklarlig, navnløs rædsel, idet den store, tunge dør ganske langsomt åbnede sig for hende ...

Jan Malmer havde gennemlevet et par fortvivlede dage efter sit sidste møde med Juliet. Det var, som var alle hans drømme om lykke og kærlighed bristet, da han forstod, at hun virkelig mente, hvad hun havde sagt om sine teaterplaner, og at hun ikke ville opgive dem for hans skyld.

Han passede sit arbejde på bladet ganske mekanisk, men uden sin sædvanlige interesse. Han kunne simpelt hen ikke slippe tanken om Juliet. Hele tiden var det, som så han hende for sig; så hendes vidunderlige øjne og det pragtfulde, gyldne hår, der var som spundet guld. Han kunne mærke hendes bløde legermod mod sit, og han vidste pludselig med en besynderlig, dump vrede og bitterhed, at ingen kvinde nogen sinde ville komme til at betyde så meget for ham, som netop hun ...

Men han var en mand, og han var fast besluttet på ikke at gøre noget forsøg på at få hende til at komme tilbage. Hvis hun satte en eventuel filmkarriere højere, end hun satte ham,

Juliet tænkte på alt det, hun prøvede at flygte fra. Hvad ville fremtiden bringe hende?

var hun ikke den kvinde, han havde troet, hun var. Han ville forsøge på at glemme hende, for han var efterhånden fast overbevist om, at hun ikke elskede ham, og at hun måske aldrig havde gjort det, men blot havde leget med hans følelser, medens hun ventede på at blive opdaget som skuespillerinde.

Af de to billetter til Korsika, han havde købt, havde han allerede leveret den ene tilbage, og når han ikke opholdt sig på bladet, travede han hvileløst frem og tilbage i den store, lyse, moderne indrettede lejlighed, hvortil han havde regnet med at hjemføre Juliet som hustru. Nu ville han rejse ud alene og glemme alt, hvad der havde med hende at gøre; men han vidste allerede på forhånd, at han fremover ville vågne ofte om natten og mærke savnet brænde i sig som en fortærende ild. Han satte sig, men sprang atter op og travede rastløs frem og tilbage i den elegante lejlighed, medens værelserne fyldtes af sommeraftnens blålige skumring, og når han så sit blege, forvågede ansigt i spejlet, gentog han halvhøjt for sig selv: — Jeg vil glemme hende ... Hun var mit livs store fejltagelse; men et eller andet sted i den store, vide verden skal jeg finde en kvinde, som kan give mig den virkelige, varige kærlighed, enhver mand behøver ...

En morgen, da han var ved at barbere sig ude i badeværelset, ringede telefonen pludselig. Det var Juliets mor. Hun lød ængstelig og oprørt.

— Kære Jan! sagde hun. Jeg er urolig for Juliet ... Hun lovede mig at telegrafere fra London, når hun var vel ankommet og alt var gået i orden. Men hun har nu været borte i en uge, og jeg har ikke hørt en lyd. Har du fået noget brev fra hende?

Jan tøvede et øjeblik. Han havde altid holdt meget af Juliets forældre og havde været lykkelig over den åbenlyse glæde, hvormed de havde accepteret ham som svigersøn. Det faldt ham svært nu at fortælle hende sandheden; at det var kommet til et brud mellem dem. Han besluttede sig til om ikke direkte at lyve, så dog til at fortie det, og sagde i stedet:

— Nej, ikke endnu ... Men der er sikkert ingen grund til at være urolig. Der er ganske sikkert ikke sket noget; hun har blot været for optaget af sit nye selskab og arbejdet til at kunne skrive til os ...

Det lykkedes ham at berolige Juliets mor; men inden samtalen var forbi, havde han selv fået en lille, eftertænksom fure mellem de mørke øjenbryn. Det var i grunden ejendommeligt, at Juliet ikke havde holdt sit ord og havde telegraferet til sin mor, som han vidste, at hun følte sig stærkt knyttet til. Og der var en anden ting, der også havde slået ham som ret besynderlig nu, hvor han tænkte nærmere over det.

Han vidste af erfaring, hvor meget reklame de forskellige selskaber — og ikke mindst det, som Juliet havde sagt ville tilbyde hende en kontrakt — gjorde for sine nye „fund“. Det ville ikke have fået lov at gå upåagtet hen, hvis en berømt manager som Robert Ames havde gjort et nyt, stort fund, og en hidtil ganske ukendt skuespillerinde var blevet engageret til en betydningsfuld rolle i en storfilm. Og dog havde der ikke i eet eneste af bladene været den mindste notits om Juliets rejse eller den nye film, i hvilken hun skulle medvirke.

Det var, som om den uro, Juliets moder havde følt, pludselig var smittet af på ham, og da han ankom til redaktionen, var han fast besluttet på at sætte sig i forbindelse med Herbert Ander, der var direktør for Tell-Film, og som havde formidlet kontakten mellem Robert Ames og Juliet. Da han en halv time senere lagde røret på telefonen, blev han i flere minutter siddende fuldstændig ubevægelig bag sit skrivebord og stirrede ret frem for sig.

Det, han her havde fået at høre, var kommet så fuldstændig overraskende og chokerende, at han til at begynde med slet ikke kunne fatte det. Havde Juliet da lojet for ham med hensyn til den rejse til London og den filmrolle, hun havde fået tilbudt? Eller lå der no-

get andet og langt mere faretruende bag alt det. Hans mørklodede, stærkt markerede ansigt var som hugget i sten, da han på ny lofede telefonen af gafflen. Han ringede til rejsebureauet, og afbestilte sin billet til Korsika. Samtidigt bestilte han en flyvebillet til London.

Fortsættes i næste nummer.

medley
POP club

GREVE BADEHOTEL

ÅBENT

2. JULEDAG

KL. 20.

STORT

JULEBAL

Stedet, hvor de unge mødes

En single plus trommeslager søges til let rutineret POP-orkester. Henvendelse: Tlf. 69 39 91 mellem kl. 18-19.

Professionel fodbold i Danmark

Mogens Berg, den fantastiske danske centerforward, spiller nu professionelt i Skotland.

Torben Bay skriver om

SPORT & SPORTSFOLK

at blive hørt. I al den tid spørgsmålet om professionalisme har været diskuteret herhjemme, har det udelukkende været ledernes synspunkter, der er kommet til udtryk. Nu har spillerne deres livs chance for at trumfe deres mening igennem, og savner de en god idé, der med garanti vil vække opsigt på højeste sted i DBU og få offentligheden til at spærre øjnene op, så er den her:

Lad anføreren fra hvert første-hold i de fire divisioner udspørge kammeraterne på holdet om deres indstilling til honorarer og send skemaerne i udfyldt stand til henholdsvis DBU's formand, Wilhelm Skousen, og en i forvejen udpeget spiller, der sørger for offentliggørelsen af rundspørgets resultat.

Det kan med sikkerhed siges, at i hvert fald 75 procent stemmer for professionalisme, og når DBU får det serveret sort på hvidt, er der vist ingen tvivl om, at spillerne aldeles per omgående får et par repræsentanter i udvalget. Hvad de så sandelig burde have haft lige fra starten. Det ER dog dem, det hele drejer sig om. Det er dem, der ofrer fire aftener om ugen på træning, dem, der søndag efter søndag slæber pengene — ofte mange — hjem til klubberne.

Det var en glad Erland Kops, vor verdensmester i bad-

minton, der forleden modtog et telegram fra USA. Og han havde grund til at være glad. For i telegrammet stod: Alle vil se Dem herovre, og vi inviterer Dem på tre ugers turné kvit og frit i Nordamerika og Canada. Underskrevet det amerikanske badmintonforbund.

Erland Kops, der ved siden af fjerbolden får tid til at passe sit motionsinstitut, har naturligvis omgående svaret ja til det flotte tilbud, og rejsen påbegyndes umiddelbart efter de uofficielle verdensmesterskaber i London i marts.

Erland Kops, der er fire-dobbelt verdensmester i senior single, er i dag verdens mest efterspurgt badmintonspiller, og hvis han ville opgive sin amatørstatus, kunne han leve særdeles flot ved at rejse verden rundt og give opvisning. Men han har, og det er kun prisværdigt, andre

interesser, og en af dem er hans nylig oprettede gymnastikinstitut i Østerbro Svømmehal.

Der har været rettet mange og skrappe angreb på dansk boksningens ledere gennem årene, men tilsyneladende kan man fortsætte med det i al evighed uden at det gavner det fjerneste. Den seneste skandale er lige så tragisk som harmdirrende: Sværvægteren Asger Johansen har aldrig været den, der har sagt nej, når der blev kaldt. Han har reddet mange arrangører ud af en kedelig situation, men forleden kom han selv i sit livs kedeligste. I landskampen mod Sverige. Han blev pulveriseret, slået ned to gange i 1. omgang, og kampen måtte stoppes.

Der har været trukket alt for store vekslers på Asger Johansen i den seneste tid, og hans form var langt fra god, da landsholdet skulle sættes, men alligevel udtog man ham i sværvægt, sikkert ikke helt uvidende om, at hans chance for at kunne holde sig på benene bare en enkelt omgang var lille. Det værste af det værste skete. Asger Johansen blev skandaløst tromlet ned, og nu vasker DABU sine hænder ved at sige, at man sandelig ikke tør sætte Asger Johansen på landsholdet mere. Det er jo smukt og såre pænt, men det er bare en postgang for sent, man når til den erkendelse. For Asger Johansen burde aldrig have været på landsholdet, og havde de ansvarlige været ansvarlige, var dansk boksning i dag en skandale fattigere.

Der har i mange år været diskuteret ivrigt for og imod professionalisme i dansk fodbold, og DBU har nu langt om længe nedsat en komité, der skal undersøge penge-sportens muligheder i Danmark. Men vanen tro bliver DBU ganske enerådende og så i dette udvalg, og hvor fåbeligt det end kan forekomme, består udvalget fortrinsvis — eller er det helt? — af ledere, der på forhånd er imod penge til spillerne.

Man har al mulig grund til at tro, at dette udvalg ikke vil arbejde objektivt med pro-

blemerne, og det forekommer os helt ubegribeligt, at spillerne ikke har stillet krav om at blive repræsenteret. Vågn dog op, du kære danske fodboldspiller.

Det kan næppe være en hemmelighed for udenforstående, at langt den overvejende del af samtlige danske 1. holdsspillere i de fire divisioner ønsker en eller anden form for tilskud eller præmier, men alligevel affinder de sig som små artige skoledrenge med tingenes tilstand i stedet for at mase sig på som rigtige mandfolk og stille krav om

TEENAGERE PÅ SULTEKUR

Radioens underholdningsafdeling har fået en god idé!

Digteren Erik Knudsen og bassisten Erik Moseholm fik i en udsendelse med titlen „Vort eget Grand Prix“ chancen for at præsentere fem melodier og tekster som deres bidrag til den folkelige sang.

Dette initiativ — om det nu kommer fra Moseholm/Knudsen eller fra radioen — bør følges op. Underholdningschefen Niels-Jørgen Kaiser var selv med i studiet, han var tydeligt interesseret i sagen. Så der skulle vel være håb om, at serien kan få lov at fortsætte. Inviter nogle flere par

Tommy Petersen, Matadorerne, — han skriver f. eks. masser af melodier til danske og udenlandske grupper.

Thøger Olesen skriver om

RADIO & TV

til at forsøge det samme, kære Kaiser! Men varier programmet.

Hvorfor ikke lade nogle af de unge beatfolk forsøge sig. De findes. Og der er oplagte talenter imellem dem. Det er en selvfølgelig opgave for Danmarks radio at skaffe danske tekster og danske melodier frem i lyset. Lad de unge prøve.

Desværre må man sige, at de folkelige sange, som blev præsenteret i udsendelsen, ikke vil interessere folket ret meget. Det var pænt og nydeligt og kedsommeligt. Det kom ikke rigtig nogen ved.

Hvis man vil henvende sig til folk — unge som ældre — er der næppe andet at gøre end at tale i et sprog, der forstås. Der er ikke megen mening i at tale oldgræsk til en havnearbejder. Det eneste man får ud af det er, at han trækker på skuldrene og går sin vej. Hvis han da ikke for en sikkerheds skyld smækker den talende et par på tuden.

Og i denne omgang var „Vort Melodi Grand Prix“ oldgræsk for ungdommen. Det var melodier og tekster, som vor mor lavede dem. Tilsat et

stænk meninger og en dosis swing.

Nå, men ideen er stadigvæk god. Navnlig hvis den bruges til noget, der også kan interessere de unge.

Iøvrigt byder radioens tre programmer jo på masser af godt stof. Der er udsendelser for småbørn, større børn, gamle drenge og piger på fyrrer og derover. Der er litterære, klassiske, oplysende, dramatiske og underholdende udsendelser. Der er tilmed daglige programmer for de unge.

Det er der til gengæld ikke i fjernsynet. I musikalsk henseende er teenagerne sat på sultekur. Deres musik — den musik, de kan lide at lytte til, at synge med på, at leve med i — er totalt borte. Der er NUL. Et hul i jorden giver for tiden ligeså meget moderne beat- og folkmusik fra sig, som TV-apparatet hjemme i stuen.

Hvorfor nu det?

Er det ikke fint og kulturelt nok?

Er der ingen unge mennesker ansat i den afdeling, som skulle tage sig af udsendelser med dette stof?

Vil man ikke?

Tør man ikke?

Eller må man ikke?

Svar udledes.

Det er ikke alene urimeligt, at man ikke sender musik for ungdommen. Det er simpelthen en grov tilsidesættelse af en hel generation. En arrogant nedvurdering af de unges egen musik.

Er der en fornuftig forklaring, så kom endelig med den. Og er der ingen, så spring op og fald ned på kulturskobberiet og giv de danske beatgrupper og de danske folkesangere en rimelig plads i programmerne.

**SIR HENRY
and
his Butlers**

The Shout

Blackstones

NIELS HASTRUP

Nyelandsvej 31, Kbhvn. F.

Telf. FA 1552

Mellein 18¹¹ - 20⁰⁰

HELP ...

Sangeren og bassisten fra gruppen TONY and THE DIAMONDS, søger samarbejde med fuldt professionelt orkester. Helst København.

Henv.: Hans Mæhl, tlf. (064) 281 18.

BOOTJACKS

Donna and the Avengers
Jailbirds

Kan kun engageres hos
CITY SHOW BUSINESS
Nørregade 53, Kbh. K
Telefon PA1æ 89 86 x

FOLKEMUSIK

**Purple
door**

præsenterer:

jo banks

tom bailey

tony weaver

denny coelho

chuck cliff

henvendelse
efter kl. 13

Mi 34 11

Det prima beat-orkester
**THE
DUSTMEN**

kendt fra radioen
Ring og aftal tid for en afstævning

Folkesangeren
PETER HARSLAND
Forbindelse ønskes med
folkesangere
med henblik på booking-kontrakt

I. S. A.

(International Stars Agency)
c/o Niels-Erik Tuxen Eggervvej 28 Hell
Telefon GE 70 40 (bedst 16.30-18.30)

**DANISH MUSIC
PRODUCTION**

PRÆSENTERER

27. nov. - 19. dec.
THE LIZARDS, England

Januar - Februar 66
Englands top-pige-gruppe
THE ROCKING BIRDS

**BARRY SHERWOOD
AND THE FORRESTERS**,
England

LEEWAYS BEAT SOUND
England

**DIRCH JOCHOUMS
GROUP**

JOLLY BOYS

DANDY SWINGERS

THE PLAYMAKERS

THE JAILBIRDS

**TONY REE
AND THE DELTONES**

THE STOMPS

Folkesangerne
JOHN DALE, England
CLAUDIA SIEVERT, USA
m. fl.

DANISH MUSIC PRODUCTION
Telefon 21 02 20
Rewentlowsgade 8
København V

MUSIK på LYDBÅND

Både i mono og
stereo. Priser fra
kr. 37.50

ØNSKER DE KATALOG?
Send kr. 3.30 i frimærker til
FRODE HERLØV & CO.
BORGERGADE 14, Kbh. K

HOLBERG RADIO

Reparationer
af forstærkeranlæg
Brønshøjvej 78 . Tlf. 717431

**DE DANSKE HOLLIES
THE TEENMAKERS**

Telefon
Ringsted 354
- Ægir 58 14

THE QUEENS

ved Sussie Nørrevig
Telefon 34 49 69

**DANISH ARTIST
PRODUCTION**

Jyllands førende popbureau

The Strangers
The Nameless
The Victors
The All Rounds
The Swirlers
Les Blue Stars
The Arons
The Foxes

Ekstra ...

KARINA

Årets pigetrådspige

DAP

International booking
agency

Niels Winthersvej 26
Hjørring, telefon 261

**TROMMESLAGER
og BAS**

søges af pigetrådsork.
Henv. efter kl. 18
SU 79 43 u

Vi oplyser herved, at vi ikke
har samarbejde med S.I.D.-
Booking, og at de ingen ret har
til at benytte vores navn.
Vores „kaldenummer“ er
Glim 128u og Kværkeby 86.
Venlig hilsen
THE ZORROS.

THE FOUR BEATS

kendt fra Enghaveparken
engageres hos

Toft Andersen
v/ telefon (01) 35 06 82
Alle hverdage fra kl. 17 - 20

MATADORERNE

Den amerikanske
folkegruppe
THE IMMIGRANTS

**RINGO-OLE
&
VOCINS**

HANNE

LOS FLAMINGOS

THE BLACK BEATS

THE RATTLES

BIRGER GYLLING

GASVÆRKSVEJ 10 A ·
KØBENHAVN V ·
TELEFON VESTER *7766

PROVINSENS POPULÆRESTE GRUPPE

**Danny and the
Royal-Strings**

S.M. 1965

The Skyriders

Poul Birkum Petersen
orkester- og solistbureau
Jeppe Åkjærs Vej 9,
Næstved . (03) 72 02 86*

POP i TOP

The Defenders
Peter Belli
et Les Rivals
The Beefeaters
Joe E. Carter's
Group
The Hitmakers
Someones
The Lions
Kenny and the
Stringers

The Beethovens
The Blackpooles
Melvis
and his Gentlemen
The Bristols
The Donkeys

Den engelske sanger
JOHNNY DEE
and the
Dee-Troit Sounds

Papa Bues
Viking Jazzband
Birthe Wilke
3 Danes
Jette Ziegler
Dario Campeotto
Matty Peters

Folkemusik:
„Cæsar“
Cy og Maia
PERDICH

ENGAGERES KUN HOS:

sba

SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY

Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.
Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:

PUBLIC CENTER:

Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 11 44*

POP i TOP

THE CARETAKERS
THE PLAYBOYS

BOBBY VINSON
AND HIS SWING MASTERS

The Swinging Five

med flere

Music Corner Impress

Strandboulevarden 108, Ø
Tlf. TRiA 562

Her er de fantastiske
KUNSTIGE DIAMANTER
FRA USA

38⁵⁰

FOR BEGGE RINGENE
direkte importeret fra USA
FULD GARANTI

Bær disse ringe i 10 dage
FOR VOR RISIKO
De betaler INTET....

hvis Deres guldsmed
er i stand til at afgøre,
at diamanterne ikke er
ÆGTE DIAMANTER

Hvorfor risikere at købe ægte diamanter? Disse nye imitationer direkte indført fra USA synes så ÆGTE, at vi gerne påtager os risikoen ved at give Dem lov til at returnere dem til os, hvis Deres guldsmed fortæller Dem, at de er falske.

FORLOVELSES-RING eller venskabsring.
Stor diamant med fantastisk spil, udsøgt monteret med 2 mindre sten ved hver side - ringen er belagt med 14 karats guld - officielt amerikansk stempel i ringen.

7 DIAMANTER 7 ens diamanter ved siden af hinanden i den anden ring (det vil være meget vanskeligt for Dem, selv med en diamantlup at skelne dem fra ægte diamanter). Ringen er belagt med 14 karats guld - ligeledes med det officielle amerikanske stempel.

GRATIS
amerikansk
LUXUS-ETUI

De to smykker, uforligneligt monteret efter den nye amerikanske teknik, leveres i dag i originalt amerikansk etui. Introduktionspris

i Danmark kun kr. 38,50! Ja, De læser rigtigt. Kun kr. 38,50 som endelig og fuldstændig betaling! For de to ringe! Bær dem på prøve i 10 dage og send dem tilbage mod omgående godtgørelse, dersom Deres guldsmed kan fastslå, at diamanterne ikke er ægte diamanter. Udnyt denne introduktions-pris, som De aldrig nogensinde vil se mere!

KUPON indsendes til: Intermail, Vesterbrogade 27, København V. Send mig pr. efterkrav de i annoncen omtalte to 14 karats guldbelagte ringe med de fantastiske kunstige diamanter fra USA, leveret i det originale amerikanske luxus-etui. Pris kr. 38,50 + portoudlæg. Såfremt min guldsmed er i stand til at afgøre, at diamanterne er falske, kan jeg returnere ringene i løbet af 10 dage mod omgående godtgørelse. Opgiv størrelse af ringene eller vedlæg en tråd som har været knyttet omkring fingeren. Mærk venligst kuverten: BE-R-12

Navn .....
Stilling .....
Adresse .....

beat's * BREVKLUB

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub“.

Eva Kristensen, Hovgård pr. Rinke-næs (SD) Sønderjylland. Ønsker brevveksling med Bent Larsen, Ba-ringvad, Nr. Åby, Fyn.

Eva Rasmussen, Hørretvej, Maar-slet, Jylland. Ønsker brevveksling med ung mand fra Falster. Han hedder John („Guld tand“) og er 19 år.

Marianne J. Møller, Østergade 24, Gram st., Sjælland. Idoler: Beatles, Elvis og m.a. Brevveksling med lang-håret dreng på 15-17 år.

Annette Sørensen, Gerlachsgade 6, l., Århus C. 15 1/2 år. Idoler: Kinks, Stones, Pretty Things og Who. Brev-veksling med langhåret dreng 16-18 år.

Preben Mogensen, Odensevej 70, Middelfart. 16 år. Idoler: Kinks, Her-man's Hermits. Brevveksling med pige på 16-17 år. (Helst foto).

Lisbeth Mogensen, Odensevej 70, Middelfart. 14 1/2 år. Idoler: Stones og Kinks. Brevveksling med dreng 15-16 år. (Helst foto).

Henny Larsen, Vesterkøb 25, Hede-husene. 13 1/2 år. Idoler: Kinks, Stones og m.a. Brevveksling med dreng på samme alder (Helst foto).

Ivan Bjørn Westermann, Haraldsga-de 37 st., N. 16 1/2 år. Idoler: Stones, Herman's Hermits, Kinks, Beatles og Animals. Brevveksling med sød pige om alt. 16-17 år og fra København.

Ellen Krause, Rinke-næs, Nederby. Ønsker brevveksling med Peter Hav-lykke, Espe-gaardsvej 22 b, Bag-sværd.

Hanne Nelly Christensen, Kronens Hede, Vang pr. Thisted, Thy. 13 år. Idoler: Beatles, Peter Belli og Sir Henry. Brevveksling med dreng om alt. 13-15 år og helst foto i første brev.

Gisela Ohlsen, Hovgård pr. Rinke-næs, Sønderjylland. Brevveksling med Jørgen Tvede, Assensvej 52, Ringe, Fyn.

Birte Riisgaard Larsen, Slangerup pr. Ringsted. 14 år. Idoler: Herman's Hermits, Elvis og Stones. Brevveksling med dreng ell. pige på 14-16 år. Helst foto.

Birgit Kristensen, Egevej 12, Esper-gærde. 15 år. Idoler: Kinks, Stones og Beatles. Brevveksling med lang-håret dreng 16-17 år.

Birthe Søgård Nielsen, Storegade 64, Tarm. 13 år. Idoler: Beatles, Stones. Brevveksling med dreng på 13-15 år om alt. Helst foto med første brev.

Erik Buch Nielsen, Egholmvej 12, Skanderborg, Jyll. 13 1/2 år. Øn-sker brevveksling med Kathe Lem-ming, Stentoftevej 23, Hvidovre.

Lone Hansen, Gl. Viby, Viby, Sjæl-land. 15 år. Idoler: Beatles, Elvis og Lollipop. Brevveksling om alt med en dreng på 15-17 år. Helst foto.

Marianne Patwsson, Kvikelsø, Fær-øerne. 14 1/2 år. Idoler: Cliff, Beat-les og Stones. Brevveksling om alt med dreng på 15-17 år. Helst foto.

Karsten Eriksen, „Bella-Vista“, Skov-lystvej 15, Langaa st. 17 år. Idoler: Elvis, Beefeaters, Ringo. Ønsker brevveksling med en pige om alt.

Lissi Pedersen, „Fredbo“, Hammer pr. Lov, Suds-jæland. 14 år. Idoler: Stones, Beatles, Elvis, Byrds. Brev-veksling med langhåret dreng 14-16 år. Foto.

Flemming J. Jensen, Skolevej 12, Måløv. 15 år. Langhåret. Idoler: Beat-les, Stones, Kinks, Pretty Things, El-vis. Ønsker brevveksling med pige 13-16 år (gerne foto).

ÍDOL

1	THE FLOPS (Århus) 867 ST.	B
2	THE FIGHTERS (Slagelse) 710 ST.	A
3	THE DEFENDERS 239 ST.	R
4	THE BEATLES 159 ST.	O
5	THE LOLLIPOPS 117 ST.	M
6	SWINGING BLUE JEANS 99 ST.	E
7	THE BEEFEATERS 84 ST.	T
8	JOE E. CARTER'S GROUP 66 ST.	E
9	DANNY AND THE ROYAL STRINGS 64 ST.	R
10	THE ANIMALS 62 ST.	!

De fem vindere blev:
Birgit Olsen, Blichersvej 111, Iltv., Helsingør
Palle Nielsen, Holmelund 14, Aarup
Anna Jørgensen, Lindegårdsvej 1,
Frederikshavn
Pelly Madsen, Troelsgård, Troelse pr. Korup,
Fyn
Arne Kørschen, Krystalgade 25, Horsens

TIL ALLE TEENAGERS!

Pop-Centry er startet

Navnet siger uden tvivl enhver teenager, hvad det drejer sig om, men lad os alligevel lige give et par oplysninger om Pop-Centry.

For et kontingent på 10 kr. halvårligt får ethvert medlem følgende:

★ Et rigt illustreret medlemsblad hver måned omhandlende sidste nyheder om Sean Connery eller måske bedre kendt som James Bond og andre skuespillere, der i øjeblikket er populære hos teenagere.

Beatles – Rolling Stones – Kinks – Pretty Things – Animals – Byrds – Elvis Presley – Cliff Richard – Tom Jones – Donovan – Bob Dylan og mange andre.

★ 10% på alle plader, der købes hos
Selandia Radio, Vesterbrogade.

Desuden kan ethvert medlem deltage ganske gratis i vort underholdende tegnekursus pr. brev. I vort tegnekursus vil I træffe så spændende kunstnere som Diana Thorne, Edward Lindahl, Raymond Sheppard og til sidst, men ikke mindst, Picasso. I vil bl. a. lære vittighedstegning, karikaturtegning, dyretegning, croquis-tegning og landskabstegning.

JULEFERIE I LONDON

I næste nummer af vort medlemsblad starter konkurrencen, hvor I kan vinde en rejse til London med fly. Foruden rejsen og hotelopholdet vil den heldige vinder få 30 pund (600 kroner) med i lomme penge. Hotellet, i hvilket vinderen skal bo, er et af Englands fineste. Beatles, Kinks og Animals har bl. a. boet der. Iøvrigt har vi arrangeret en 2 dages rejse til Liverpool, der ligger ca. 400 km. fra London. Hvorfor vi netop har valgt Liverpool, er vel unødvendigt at gøre opmærksom på.

Hver måned trækkes der desuden lod om en pladespiller samt 5 LP'er. Alt dette for 10 kr. halvårligt. – Utroligt!

Fuld tilfredshed eller pengene tilbage. Hvis man efter at have modtaget det første medlemsblad ikke er tilfreds, bliver de indbetalte 10 kroner straks returneret. Beløbet bedes venligst sendt på en postanvisning.

INDMELDELSBLANKET

AFSENDER

NAVN .....

ADRESSE .....

ALDER .....

Pop-Centry

Johan Kellers Vej 39

Kbhvn. SV

KÆRE BEAT

Hvorfor hedder det „Hjemme hos Stones“, når det var på Hilton Hotel. Det skulle have været hjemme hos Keith.
Lone og Kirsten

Kære Lone og Kirsten

Det var skam hos Keith Richards, som bor på Hilton Hotel.

KÆRE BEAT

Jeg vil gerne spørge, om der har været et billede af Elvis på midtersiderne.
Venlig hilsen, Margit Pedersen

Kære Margit

Der var midterside-foto af Elvis i BEAT nr. 13.

KÆRE BEAT

Hvorfor kun skrive nummer og pris uden på bladet? Det er da ikke altid, man kan huske, om det var den ene eller anden fredag, man sidst købte bladet.
Pusser H.

Kære Pusser

Ideen er god, og vi skal se nærmere på den.

KÆRE BEAT

Vi er to piger på 14 år, som vældig godt kan lide Rocking Ghosts. De kunne vel ikke fortælle os, hvor mange plader de har indspillet?

Venlig hilsen, Marianne og Ulla

Rocking Ghosts har indspillet 5 single-plader og 2 LP plader.

HEJ BEAT

Vi er to drenge i Gladsaxe, der gerne vil vide, om den svenske gruppe The Hepstars har en pige med i orkestret.
Hans og Johnny

Kære Hans og Johnny

The Hepstars består udelukkende af drenge.

KÆRE BEAT

Jeg takker mange gange for det store midtersidebillede af Cliff. Vil De gerne give mig adressen på en Cliff fanklub?

Karsten Helge,

Valbygårdsvej 30, Slagelse

Kære Karsten

Skriv til Cliff Richard Fan Club, H.C. Boysensvej 6, Hvidovre.

KÆRE BEAT

Hvilken adresse har Ringo Starr? Hvilken adresse har popspørgsmålene og Poprunden i radioen, og hvor kan jeg få oplysninger om indmeldelse i en Beatles fanklub?

Nysgerrig Beatles-beundrer

Kære Beatles-beundrer

Skriver du til Ringo under adressen: Montague Square, London W. 1, skal brevet nok nå frem.

Du skriver til Danmarks Musikradio, Rosenorns Allé 22, Kbh. V., og udenpå kuverten enten: spørgsmal eller Poprunden.

„I am HERMAN The First, I am ...“

Atter og atter har jeg fortalt mig selv, at selv om en livshistorie nødvendigvis må begynde ved begyndelsen, må den ihvertfald have en spændende, eller endog romantisk start. Derfor er det med sorg jeg må fortælle, at mine tidligste erindringer består af: langt græs, kál og kálorme.

Jeg fandt dem allesammen i vort hjem i Dartford Road i Urmston, en forstad til Manchester, da mor og jeg vendte hjem, efter at jeg var blevet født på Davyhulme hospitalet den 5 november 1947.

Vi blev budt velkommen af de andre og beundrende medlemmer af familien Noone: min far, som var lærerasspirant på Edinburghs universitet, og min søster Denise, som er næsten to år ældre end jeg. Som det sig hør bør blev jeg døbt og fik navnene: Peter Blair Denis Bernard Noone.

Inden der var gået lang tid gik jeg på opdagelse i det lange græs i baghaven. Jeg fandt kál, og kálormene i kálen fandt mig. Jeg afsluttede altid en dags opdagelsesrejse med een eller to kálorme på mig.

En af Hermits, Keith Hopwood boede tre huse nede på den anden side af vejen, men dengang kendte jeg ham naturligvis ikke, og desuden var vi

Allerede, da Peter Noone var to år (herover) var det klart, at han aldrig blev nogen høj mand. Men meget tydede på, at han interesserede sig for at komme på den høje hest. Billedet viser, at han tidligt interesserede sig for at rokke.

lidt for unge til at danne en gruppe.

Vi boede på Dartford Road i to år og flyttede derefter væk fra det lange græs, kálene og kálormene til et nyt hus med terrasse, som lå i Norfolk Gardens, Flixton, ca. 10 kilometer fra Manchesters centrum.

Vi var omringet af huse til alle sider, og der var også en stor mark, hvor vi spillede fodbold. Jeg har altid været tosset med fodbold.

Far var begyndt på sit første job som lærer, men havde fået tid til at lave mig en gyng, der var hængt op mellem spisestuen og entreen. Når det regnede, og jeg ikke havde noget bedre at foretage mig, plejede jeg at sidde og gyng. Jeg var ikke til besvær, sad bare der stille og roligt og gyngede og passede mig selv.

Da jeg var tre år gammel og på ferie med mine forældre i North Wales deltog jeg i en amatørkonkurrence.

Det foregik i forlystelsesparken „Happy Vally“, hvor jeg dristigt en-

Da Peter var 4 år, gik han i vandet for første gang med tøj på. Her sker det sammen med hans søster Dennis og en fætter.

trede scenen. Jeg var jo en fræk lille laban. Det er jeg måske stadigvæk. Jeg kom ihvertfald derop og sang af mine lungers fulde kraft.

Det var min første optræden på en scene, og jeg vandt 100 kroner. Det var i virkeligheden død let, fordi jeg kendte sangen så godt, Mør plejede at synge den for mig, når jeg skulle sove.

Jeg begyndte at gå i skole, da jeg var fem år gammel, og det foregik i Wellacre Primary School, som lå en kilometers vej fra mit hjem.

Jeg glemmer aldrig den første dag. Jeg kendte ikke ret mange af de andre børn og græd, da min mor gik hjem, efter at have fulgt mig indenfor porten. Jeg vænnede mig imidlertid snart til det, skønt jeg var noget tilbageholdende i begyndelsen. Mit arbejde blev bedre. Jeg kom godt ud af det med lærerne, og jeg satte pris på timerne.

Jeg kom ind i skoleorkestret, da jeg var otte år gammel og spillede tromme eller triangel, eller et eller andet.

Vi plejede at træne en aften om ugen, men jeg blev træt af det, fordi jeg syntes, jeg spildte min tid, så jeg holdt op.

Jeg var også i skolekoret og blev der, til jeg 11 år gammel forlod Wallacre for at gå på St. Bede's College i Alexandra Park, min fars gamle skole.

Det er nu mærkeligt, som man kan huske den første dag. Jeg kom ind i tredje underklasse, og min første time var i fysik.

Læreren spurgte mig ligeud: „Hvad er fysik“, og jeg sagde til ham, at det var alt, der havde med atletik at gøre.

De andre børn lo ikke. Halvdelen af dem kendte ikke selv svaret, og resten troede, at mit var rigtigt. Heldigvis kunne jeg snige mig til et blik i en bog, der lå ved siden af mig, og jeg gav det rigtige svar.

Jeg fik det til at se ud, som om jeg hele tiden havde kendt forskellen mellem fysik og fysiske øvelser, hvilket ikke blot var frækt, men også drøn snedig.

I andet skoleår på St. Bede's rykkede jeg op i fjerde underklasse. Jeg var 12 år gammel og satte stadig pris på timerne, især matematik, fransk, fysik og fysiske øvelser (der var de igen), også musik.

Sanglæreren hed Forst og bar paryk. Vi plejede, tre eller fire ad gangen, at henvende os til ham, og mens den ene snakkede, gik de andre om bag ham og pustede blidt til parykken, og vi iagttog spændt, hvorledes den steg i vejret ved det ene øre.

Frost var også på skolen i fars tid, så gud ved hvor mange drenge, der har lavet det nummer. Hvis han vidste, hvad der gik for sig, og det vil jeg vædde med, at han gjorde,

tog han det som en mand. Jeg ved ihvertfald, at jeg lærte en masse af ham, og det er jeg virkelig taknemlig for.

Jeg vil tro, at det var omkring den tid, jeg begyndte at spekulere på, hvad jeg ville lave, når jeg forlod skolen.

Der herskede i alt fald ikke nogen tvivl, hos mig altså, om at jeg ville gøre det helt store, når jeg skulle til at lancere mig selv i den store troskyldige verden.

Det værste var, at jeg hele tiden skiftede sind med hensyn til, hvordan jeg skulle skabe mig et navn.

Min første ambition var at blive læge, men skam ingen almindelig læge, for mindre end hjernekirurg kunne ikke gøre det, når det drejede sig om Noone. Jeg var stadig ivrig efter at lære noget i skolen og tilbragte samvittighedsfuldt to timer med mit hjemmearbejde.

Da jeg var 12 år gammel, flyttede vi til et hus i Davyhulme Road, lige over for det hospital, hvor jeg var født. Det var et stort, tilbagetrukket hus med en stor haave.

Der var æble- og pæretræer i haven samt et loft i huset, som far havde lavet om til mit private læseværelse. Far var i mellemtiden blevet bogholder.

Jeg havde opstillet en modelbane på loftet samt en af de her væddeløbsbaner, og far tilbragte næsten lige så megen tid deroppe, som jeg gjorde, og jeg fandt ham en dag legende med mit tog deroppe.

Da jeg fortalte mine forældre, at jeg ville lære at spille klaver, købte de et flygel til mig og jeg begyndte at lære efter en bog.

Far og mor bestemte imidlertid, at hvis deres Peter skulle være en berømt pianist, skulle han lære det ordentlig, så jeg blev meldt ind på Manchesters Musikskole.

Når folk spørger om den slags med milepæle i ens liv, ja, så må jeg indrømme, at Manchesters Musikskole var en af mine.

Jeg begyndte med at få timer een gang om ugen, og mens alt dette skete, satte Forst mig på listen til opførelse af årets skolekomedie, som var „Mikadoen“.

Jeg havde en lille rolle med sang, og tro mig eller ej, jeg var en enorm succes.

Så vidste jeg, jeg skulle være en stor filmstjerne. Naturligvis måtte jeg

Man kan ligefrem se en „stjerne i svøb“ ved at betragte 13-årige Peter Noone stolt støtte til familiens pejs. Han synes at sige: „Hvad skal jeg være, når jeg bliver stor, far?“

så have timer i sang og i at tale korrekt.

De kaldte det faktisk taletræning og lektioner i drama. (Jeg har nu smidt den „dyre“ accent og er vendt tilbage til den gode Lancashire dialekt, som de „Ælsker“ at høre i Amerika.

Nu fandt jeg mig selv på Manchesters Musikskole fem dage om ugen, og en af mine opgaver var at lære uddrag fra Biblen, og det var med en af disse, jeg vandt en præmie til en festival i Liverpool.

Om jeg var nervøs? Ja, mon ikke, men mit præmiecertifikat gav mig forsikring om, at jeg en dag ville blive den store filmstjerne.

Så bestemte jeg mig pludselig til, at jeg ville være præst. Jeg var 13 år gammel, da jeg traf afgørelsen, og jeg havde en lang samtale med rektor på St. Bede's om sagen.

St. Bede's er en katolsk skole, jeg kommer fra en katolsk familie, og rektor sagde, jeg skulle søge optagelse på et præsteseminarium og se noget af uddannelsen til præst, hvilket jeg gjorde. Det gjorde mig imidlertid endnu mere sikker på, at dette var mit kald.

Men jeg er bange for, at jeg skiftede opfattelse igen, for min morbror var blevet munk, og da jeg besøgte ham, fandt jeg, han levede et meget strengt liv og kom til den slutning, at det alligevel ikke var noget for mig.

Jeg vendte så tilbage til mine musikalske studier og fandt mig selv på vej længere og længere borte fra St. Bede's.

Jeg ved faktisk ikke, hvad der skete med mig, men jeg blev mere kynisk, og det korte af det lange blev, at jeg havde fået nok af religiøse studier, så jeg bad min far tage mig ud af St. Bedes og ind i en ikke-katolsk skole.

Det var han villig til, men forinden bad Granada-tv mig om at aflægge prøve.

**Næste gang:
Herman fortsætter
med at fortælle om
sin TV-debut og vejen
til toppen.**

HERMAN

DUSTY
SPRINGFIELD

